

Modum menighetsblad

NR. 6 · 1997 66. ÅRGANG

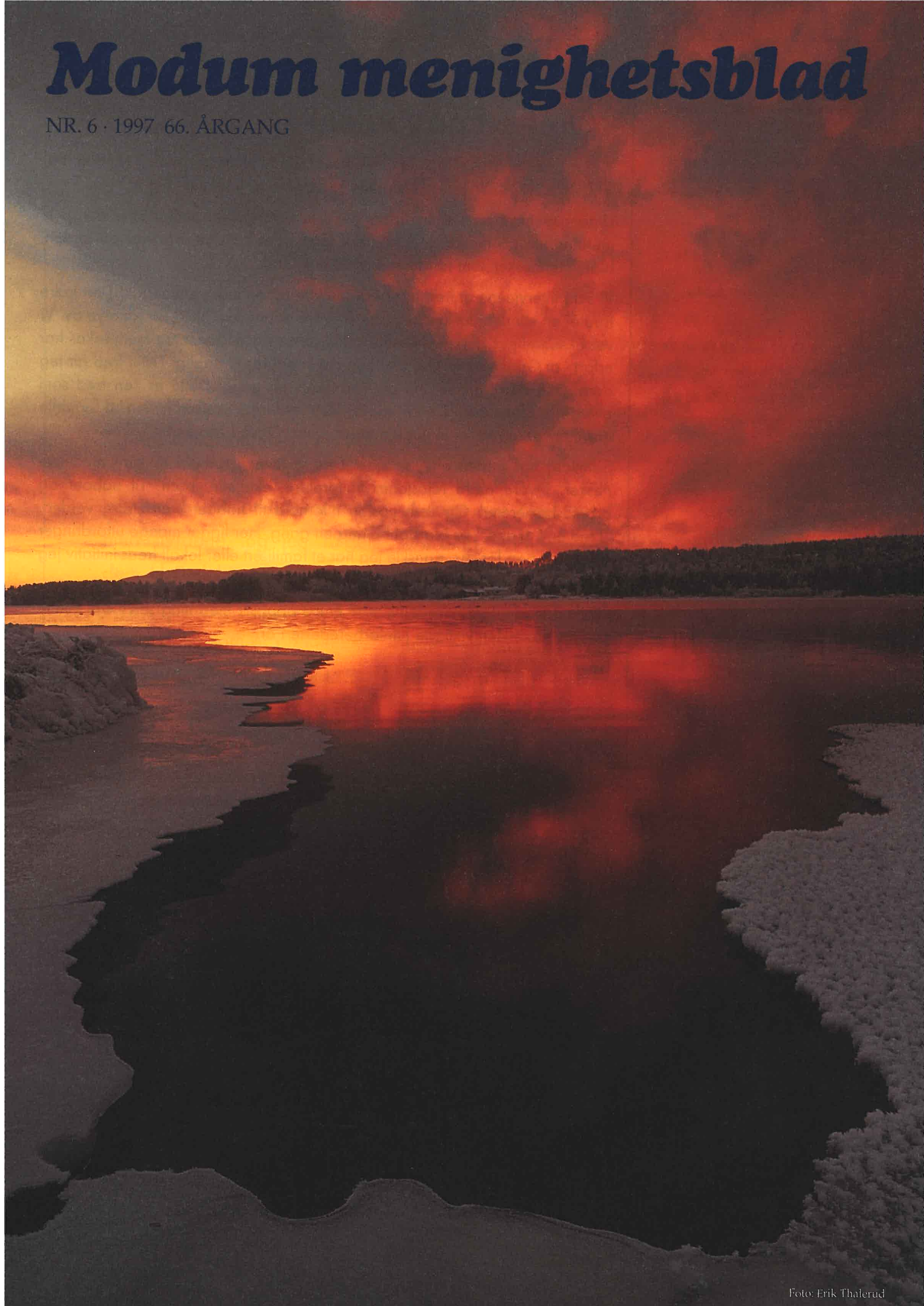

Foto: Erik Thalerud

MODUM PRESTEGJELD

KONTOR

Modum kirkelige fellesråd / prestekontor for Heggen og Snarum sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord)
Betjent som regel man-fre 9-11.30
Direkte linje når sentralbordet er stengt:
32 78 77 67 Fax 32 78 89 58

Heggen kirkegårdskontor
Heggen, 3370 Vikersund
Man-fre 7-7.30 tlf. 32 78 76 89
Man-fre 7.30-15 mob.tlf. 90 50 68 72
Fax: 32 78 76 31

Kontor for prestegjeldets kateket, diakon og organist I
Betjent som regel tir-s tors 9-11.30
Åmot kirke, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Nykirke sokn
Åmot kirke, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Åmot kirke v/ daglig leder
Betjent tir-s tors 10-15
3340 Åmot
Tlf. 32 78 40 02 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3387 Snarum
Tlf. og fax: 32 78 26 06
Mob.tlf. 92 46 75 73

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Personsøker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 26 06
Mobiltlf. 92 46 75 73

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55

Soknediakon Britt Dahl
Stadionveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 56 47

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø. Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 71 33

Organist (deltid) Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf. 32 78 05 16

Kirkeverge Harald Kvåse
Øterveien, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 41 21

Bestyrer Åmot kirke: Trine Lise Ruud
Ø. Skalstadv. 20, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 27

Prest i Åmot kirke: Egil Midtbø
Tlf. 32 78 55 73

MENIGHETSRÅD

(til 1/1-98) Heggen menighetsråd
formann Jon A. Grøterud
Rud, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 24 00

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 26 48

Redaksjonelt

- Og fred på jorden?

Vi har kommet fram til nok et julenummer, og et titalls personer i Modum har tenkt litt høyt i intervju sammen med oss over hva fred egentlig er.

Utgangspunktet er avslutningsordene i juleevangeliet, englenes budskap til gjeterne ute på marken: "Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, blant mennesker som har funnet nåde hos Gud."

Vi ser i intervjuene at fred har både en ytre og en indre dimensjon. Den indre fred er en etterlengtet kvalitet, som vi i våre dager ikke alltid ser for mye av. Vi vet at vi trenger den. Kirken har alltid lært - og millioner av mennesker har erfart - at Guds fred er noe mer enn det vi erfarer til daglig. "Min fred gir jeg dere, ikke den fred verden gir," sa Jesus en gang. Dette er "en fred som overgår all forstand". Det er noe av den freds-opplevelsen kirken vil formidle når mennesker møtes til gudstjenester i jula. Også i Modum.

Samtidig har freden en ytre side. Den vi lever i forhold til våre medmennesker. I våre nære relasjoner til foreldre, ektefelle, barn. Til naboer og arbeidskamerater. Og som nasjon i forhold til naboer i en større verden. "Fred er å skape," sa Nordahl Grieg en gang. Her ligger mange utfordringer til å gjøre opp for oss. Kanskje jeg har et familiært eller lokalt freds-initiativ jeg kunne prøve å ordne opp i før jul?

Og hva med et indre freds-initiativ? Et lite oppgjør med meg selv? Det kunne kanskje være den viktigste juleforberedelse i år.

b

Verdier

Det har skjedd mye i Norge på det politiske område i høst. Noe av det mest spennende er vektleggingen på verdier og ideen om en verdikommisjon.

Samtidig er det store politiske spørsmål hva vi skal gjøre med det at vi har blitt for rike av all oljen vår. Hvis vi bruker den på oss selv nå framover, så ødelegger vi den økonomiske balansen, og tar samtidig fra kommende generasjoner.

En verdibevisst bruk av overskuddet - og dette er en alldeles gratis ide fra en menighetsbladredaktør - kunne være å bruke en ganske solid del av det til å slette u-landsgjeld. Gjeld som hovedsaklig har oppstått fordi vi har levd høyt på billige u-landsråvarer.

Det ville også være et godt fredsinitiativ.

b

MODUM MENIGHETSBLAD

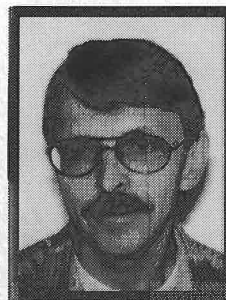
Redaktør Berger Hareide Orrelia, 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 47
Redaksjonskomite: John S. Andersen, Jenny Müller, Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau. Redaksjonssekretær: Tore Hummelvoll Tlf. 32 78 99 23
Illustrasjoner og vignetter: Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen
Kasserer Trine Lise Ruud, Åmot kirke, 3340 Åmot Postgironr. 0803 5 47 85 40
Bankgironr. 2270.03.00874 Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS Opplag 5400

Johannes har også sitt juleevangelium

Juleevangeliet fra Lukas 2 blir flittig lest. Der får vi en detaljert fortelling om det som skjedde den første julenatt. Juleevangeliet har alltid satt meg i en viss stemning. Jeg synes jeg er ute på Betlehemsmarken sammen med hyrdene, og jeg følger dem til Betlehem for å se det som har hendt. På julekvelden er det dette som er pretekst i kirkene. Men Johannes har også sitt juleevangelium. Litt mindre kjent som juleevangelium kanskje. Men teksten fra Johs. i er pretekst første juledag. I Johs. 1,14 står det: "Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet som den enbårne sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet." Ordet, altså Jesus, ble menneske.

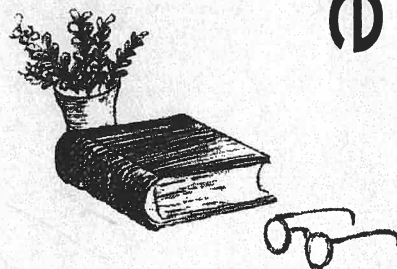
Han ble født til denne jord for å gå inn i våre kår. Han skulle ikke bare være sann Gud, men også sant menneske. I Johs. 1,1 står det: "I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Vi har kanskje lett for å tenke at Jesus først ble en virkelighet da han ble født som et menneske. Men her ser vi at han også var i begynnelsen. Men hin første julenatt kom Jesus som et menneske. Det er dette vi feirer i jula. Han måtte bli menneske for å frelse oss. Og det er virkelig noe å feire. God jul, og lykke til med feiringen også i år!

Helge Gutuen

Helge
Gutuen,
Vikersund

Ord til ettertanke

Ære være Gud
i det høyeste
og

fred

på jorden
blant mennesker
som har Guds velbehag

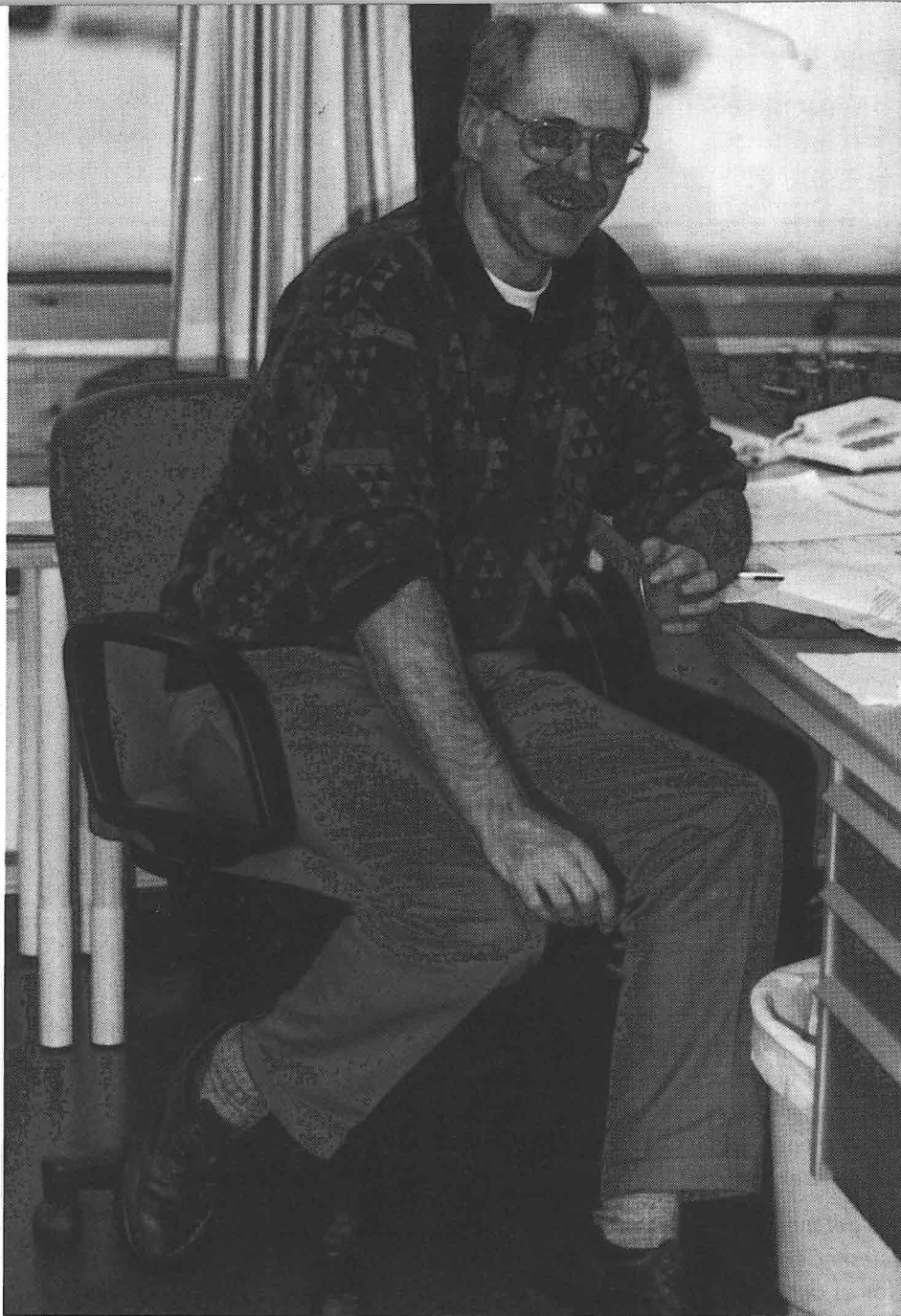

- Fred er et skjørt begrep som først skapes inne i oss selv.

Det er en kontinuerlig prosess med utgangspunkt i vennlighet, omtanke og likeverd. Fred har også noe med fordeling å gjøre både nasjonalt og globalt.

- Å skape fred betyr også at vi må være kritiske til oss selv. Vi kan begynne med å bry oss om hverandre. Det er ikke så mye som skal til. Et vennlig ord til en du treffer, en liten hyggelig bemerkning eller spørre om hvordan det står til. Noen ganger kan det være nok å bare være den som lytter .

- Det vil si at vi må se på hvordan vi som enkeltindivider fungerer sammen med andre. Vi må akseptere at andre har meninger, selv om de skulle gå på tvers av våre egne synspunkter. Jeg regner meg selv ikke som en personlig troende, men det kristne synet på menneskeverdet om at vi alle er likeverdige, er min overbevisning. I et samfunn der

- Fred er et skjørt begrep

Tormod Kalager, Geithus

menneskenes verdi blir målt etter bestemte egenskaper, vil noen alltid bli betraktet som lite verdifulle. Historiebøkene har mange grusomme eksempler. Her er nok å velge mellom. Raseteoriene som de tyske nazistene utviklet i 1920-årene, som ble brukt til begrunnelse for å føre en hensynsløs politikk, særlig mot jødene. Sør-Afrika med sin

tidsinnstilt bombe. På sikt vil u-landene ikke finne seg i den skjeve fordelingen og utløse konflikter, som kan komme helt ut av kontroll om vi ikke er villige til å fordele på en mer rettferdig måte enn hittil.

raseskillepolitikk som viste hvordan menneskeverdet systematisk ble gradert etter hudfarge. Og Stalin som tok livet av flere medborgere med en annen mening enn det Hitlers krigsmaskin klarte.

- Kirken har vel også en noe broket fortid med korstog og religionskriger. Her gikk dessverre mennesker løs på hverandre i Guds navn. Likevel er det med noe undring jeg ser at kirkens folk i våre dager ekskluderer homofile og samtidig påberoper seg likeverd.

- Fattigdom og nord-sør- problematikk er nærmest en

JohnSA

Ellen Strand Caspersen er ei aktiv jente på snart 15 år.

Hun synger i Heggen Gospel, svømmer og danser jazzballett. Mellom aktiviteter og gjøremål finner vi tid til å møtes en tidlig kveldstime og leser teksten til englesangen sammen: "Å, re være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag". Ellen tygger på ordene.

- Fred blant dem som har Guds velbehag. Jeg tror ikke det kan bety at det blir fred

kommer til tro på Gud, som er alles skaper. Han er også fredskaperen.

- Hva bekymrer deg når det gjelder konflikter mellom mennesker i dag?

- Folk har allfor lite respekt for hverandre. Selv om jeg tror at alle en dag vil vende seg til vår Gud, synes jeg at vi skal respektere andres tro. Da hadde vi ikke hatt alle religionskrigene. Skulle ønske alle levde etter ordet i Bibelen som sier: "Alt det du vil at de andre skal gjøre mot deg, det skal du gjøre mot dem."

- Hva gir deg håp for framtida?

- Det finnes mange organisasjoner som jobber for fred. Gud kan ikke

det visst noe med hormonene mine å gjøre. Uansett, litt krangel hører med! Ved ettertanke skjønner jeg dem jo av og til.

- Når opplever du indre fred?

- Da tenker jeg spesielt på en opplevelse. Det var da de fant bestemor som hadde vært savnet i flere år. Selv om hun var død, var vissheten mye bedre enn uvissheten. Når tingene falt på plass, fikk jeg en god indre fred. Også når jeg leser i Bibelen og viktige og

Ellen Strand Caspersen:

- Gud vil skape fred over hele jorden

bare for dem som tror på Gud eller kaller seg kristne. Gud er rettferdig. Han elsker alle, og jeg tror han en gang i framtida vil skape fred over hele jorden. Når det først blir fred, blir det for alltid. Da vil menneskene ha lært gjennom historien hva som er til det beste for dem. Jeg synes selv at jeg lærer mye gjennom å lese historien og Bibelen.

- Tror du forholdet mellom Gud og mennesker er avgjørende for at det skal bli fred på jorden?

- Helt klart. Jeg tror alle

skape fred uten å engasjere oss. Folk tar mye for gitt. Kanskje er det fred akkurat her. Vi tror alle at vi alene ikke kan gjøre noen forskjell. Men om vi samler oss og står fram, vil mange oppdage at andre kjemper for det samme. Våg derfor å si hva du mener til de andre. Vær åpen og stå på for det du tror på!

- Hva betyr fred i de nære relasjoner?

- Det kan godt være spenninger mellom venner uten at det betyr ufred. Det er gøy når vi tenker ulikt. Vi skal alltid respektere hverandres meninger. Verre er det når foreldre ikke skjønner noen ting! Men som tanta mi sa i konfirmasjonstalen, har

gode ting blir forklart for meg, slik som i konfirmasjonstida, kjenner jeg indre fred.

- Har fred noe med julen å gjøre?

- Jesus kom til jord for å forkynne Guds fred og kjærlighet. Vi feirer jul til minne om hans fødsel. Hvis ikke han hadde kommet, hadde det vært enda mer ondskap og egoisme. Derfor vil jeg takke for det han gjorde, spesielt at han døde for menneskenes skyld.

Jenny

- Vi er ikke skapt til å leve i fred

Egil Houmb, Vikersund

Egil Houmb har hatt sin arbeidsplass i forsvarret siden 1961. I de siste årene har han vært med på å bygge det ned etter ordre fra politiske myndigheter.

- Offisielt heter det omorganisering og omstrukturering. Og det trenger vil Men nedbyggingen er jeg uenig i. Historien viser at opprustning og nedrustning har gått som en pendel. Den ender alltid i ytterstilling - og det truer freden. Det er for naivt å tro at fred kan sikres med nedbygging av forsvarret. Landet blir da likt en person som blottlegger alle sine forsvarsverker og derved blir et fristende og lett bytte for indre og ytre farer. Farene - kimene til strid og øde-

leggelse finnes overalt hvor det er mennesker. Kunne en bare stoppet pendelen i mellomstilling!

Englesangen over Betlehemsmarkene til tross, Egil Houmb tror ikke på "Fred på jorden" så lenge det finnes mennesker her.

Vi er ikke skapt til å leve i fred. Selv blant de fredeligste personer blir det gnisninger hvis de går for lenge sammen. Dette har han sett og erfart, både i forsvarret og ellers.

- Hva kan vi gjøre da for å tjene freden?

- Prøve å få folk med på å dra i samme retning, spille på lag, samles om en overordnet ide eller i entusiasme mot en vy, tro på det samme.

Finne frem til forståelse og samarbeidsformer slik at vi kan fungere sammen. Samles om noe som er større enn meg og mitt, samt regne med at vi må stille med et godt forsvar fordi freden alltid er truet. Det er når krisa plutselig rammer, at folk skriker på Gud og forsvarret. Og det tar tid å bygge opp lagånd og forsvarsverker hvis de ligger nede. Så for meg er englesangen mer uttrykk for en ønskedrøm. Visst ønsker menneskene fred, men vi vil alle ha det på våre premisser! Og der ligger kimen til ufred.

Ragnhild

Unni Teigum
Kvaase,
Vikersund

Unni Teigum Kvaase er nytilflyttet "moing" og skal sammen med sin familie snart feire jul i nybygget hus. Hun trives på små steder, og finner seg godt tilrette i Modum selv om hun opprinnelig kommer fra Oslo. Familien har i årenes løp flyttet mye rundt, fra Finnsnes og Trysil, til Ramnes i Vestfold hvor hun bodde i 16 år før hun flyttet til Modum. Vi møtes over en kopp kaffe for å snakke om temaet: Fred.

- Fred kan være noe vi føler og oppnår på mange forskjellige måter. Jeg kan kjenne fred når jeg er i kirken, når jeg går tur, i skogen og på fjellet, når jeg hører musikk eller ser på et lite, sovende barn. Å besøke en kirkegård og tenke på de som ligger der, gir kontinuitet og fred i sinnet. Slike øyeblikk gir dimensjoner til livet.

- Hver og en kan gjøre noe i sin lille krets, småting som å ta vare på familie og venner, bruke tid, skape nettverk som igjen gir ringvirkninger. Fred mellom mennesker er en balansegang. Av og til må man ta opp vanskelige saker, rense luften for å skape fred. Det blir en slags forsonerolle.

- Den globale freden ser jeg pessimistisk på. Det er alt for mye kamper og kriger, rå makt og egoisme. Vi må allikevel ikke gi opp, men prøve i det små og hjelpe. En god ting er fadderordninger for barn som har det vondt. Det er noe vi alle kan make.

Unni forteller litt om juletradisjoner i familien. - Når barna var mindre, prøvde vi å ha en daglig samlingsstund i adventstiden. Vi hadde en spesiell bok om "Familien i Betlehem" som vi leste av. Det var koselige stunder som var viktig. I julen forsøker vi å samle flest mulig av familien. Julaften går vi i kirken, spiser middag og prøver å holde på tradisjonen med å gå rundt juletreet, før vi begynner med gaver og "styr".

- Guds fred er noe jeg føler som en indre styrke, som bærer og støtter gjennom all uro - en samhörighet med Gud. Verdier og tradisjoner som skapes underveis følger med på flyttelasset og gir den indre fred og trygghet hvor ytre ting blir uvesentlig.

Anne Britt

- Tradisjoner og verdier som skapes, gir trygghet og fred, og blir alltid med som en god ballast på flyttelasset

Sigmund Amble er 10 år. Han sitter sammen med sin yngre bror og ser barne-TV når jeg kommer. Men han vil heller prate med meg enn å se videre, så Øyvind må rusle opp på loftet og se TV der. Sigmund vil helst ha stua for seg selv når han skal intervjues. Mamma og pappa og lillesøster får heller være på kjøkkenet så lenge.

Sigmund har gjort seg mange tanker om englesangen.

- Det er jo den vi synger i kirken hver søndag, sier han. Den skal minne oss om at vi ikke skal krige, men holde fred med hverandre.

- Tror du det noen gang blir fred på jord?

- Ikke før Gud skaper en ny jord. I denne verden slåss folk, for de vil ha mer makt. Det er bare blitt mer krig etterhvert som

menneskene får mer våpen og føler seg sterkere.

- Hvorfor liker så mange barn å leke krig?

- Det er fordi det er spennende. Det synes iallfall jeg. Det er ganske gøy så lenge ingen blir skadet. Barn kriger på liksom. De slutter når noen skader seg.

- Hva kan vi gjøre for å være med og skape fred?

- Vi kan prøve å snakke med hverandre slik at vi ikke fornærmer

hverandre. Kanskje finne en løsning som er bra for begge parter.

- Hva kan barn gjøre?

- Barn kan fortelle de voksne at her må noe gjøres! Så kan de være med og samle inn penger til Redd Barna, Røde Kors og FN.

- Er det vanskelig å holde fred blant venner?

- Slåssing begynner oftest med erting. Så blir man sint og vil ta igjen! På

ikke hjelper.

- Har fred noe med julen å gjøre?

- Jesus ble født. Både Gud og Jesus er for kjærlighet. Gud fant ut at vi bare kunne få fred ved å gi oss noe godt. Han hadde prøvd tidligere å få skikk på menneskene ved å straffe dem, da Noa bygde arken og Gud sendte syndfloden. Jesus kom for å beskytte menneskene mot ondskap og urettferdighet. Hvis menneskene

skjønte at alle er like mye verdt, ville de ikke slåss så mye.

Julenissen er også en slags fredsperson. Han ber barna være snille så de kan få mange gaver. Det er ved å være snille og gi hverandre noe godt at vi får venner. Vi vil nødlig skade en venn. Derfor vil vennskap være med og skape fred.

- Julenissen er også en slags fredsperson

Sigmund Amble, Vikersund

skolen prøver lærere å gripe inn. Jeg synes også voksne burde hatt noen som kunne stoppe dem når de slåss, - noen de hadde respekt for. Da kunne vi unngå krig.

- Hvordan er det med freden hjemme i familien?

- Det er klart det blir en del krangling hjemme med tre småsøsken. Når jeg har venner på besøk, gjør søsknene mange dumme ting for å få oppmerksomhet. Det beste er å si i fra til dem eller til de voksne hvis det

En halv time er gått. Øyvind har ropt fra loftet at "Midt i smørøyet" er begynt, men Sigmund har det ikke travelt. Vi har kost oss med te og saft og deilig formkake. Jeg har på følelsen at jeg har sittet og pratet med en klok vismann med masse erfaring. Kanskje vi alle burde lytte mer til barna når vi skal diskutere de store spørsmål om fred på jord?

Jenny

- Fred er ikke akkurat det vi har hatt mest av de siste timene, sier Eli Bondlid Sund når jeg ringer henne og spør om en prat. Eli og mannen Steinar og de fire yngste barna er nettopp kommet hjem fra familiebesøk i Verdal i Nord-Trøndelag. Etter mer

enn 10 timer i bilen med Siv Lillian (11 år), Svønn Erland (9 år) og Marit og Magne (7 år) skravlende i baksetet er de ganske slitne. Øystein (18 år) og Martin (15 år) har vært hjemme.

I tillegg til å være husmor jobber Eli fulltid som frilans-journalist, og hun skriver og fotograferer for mange tidsskrift og aviser. Eli kan treffe meg neste dag, og mellom flere andre gjøremål får vi oss en prat på hennes kontor i Vikersund.

- Fred - for meg er det å ha det godt med meg selv og å føle at en får det ut av livet som en burde, sier Eli tankefullt, og mener det er mange som har problemer med dette selv.

- Ufred i samfunnet i dag er så mange ting. Det kan være så mye som hindrer en i å finne fred i seg selv - problemer i familien, på arbeidsplassen eller i naboforhold gjør at en ikke trives med livssituasjonen sin.

- Hva med fred i verden, har du noen tanker om det?

- Vi blir presentert vold, kriminalitet og uroligheter/krig gjennom TV og andre massemedia hver dag. Skal en beskytte seg selv, må en nesten slutte å reagere. En blir så maktesløs når en kan gjøre så lite for å hjelpe. U-landshjelpen som gis i dag mener jeg er feilslått. Store verdier går bort i administrasjon, og ofte kommer ikke hjelpen dit den skal. Når Norge samtidig eksporterer våpen, og

Eli Bondlid Sund, Snarum

således bidrar til å holde konflikter gående, virker det så meningsløst å gi. Jeg mener ikke at vi skal slutte å hjelpe, jeg har bare ingen tro på at u-hjelp fører til fred. Stridigheter generasjoner tilbake, ønske om makt og rikdom, er sterke krefter i verden. Vi er ikke bedre i de nære relasjoner heller. Jeg tror ikke det kommer til å bli fred noen gang - i dag er den enkeltes egoisme satt i sentrum, og da må det gå på bekostning av kjærligheten til andre.

- Vi nærmer oss jul, hva med julestrid og julefred?

- Det materielle kjøpepresset

overskygger generelt det kristne budskapet i dag. Julestrida kan en jo styre litt selv. Før bakte jeg over 20 sorter kaker til jul, nå kjøper vi kakene, og har litt mer overskudd på julaften til familiehygge. Jula er også en travel tid, med gudstjenester som Steinar skal holde, men det er også en tid hvor vi i familien gjør ting sammen og er samlet. Jeg tror at folk i Modum har et sterkt forhold til kirka si, og det kommer til uttrykk i jula. Det å gå i kirka julaften er jo også en god tradisjon, men jeg tror det stikker dypere enn det. Julaften fornemmer jeg en fred midt oppi haugen med julegaver og papir og fornøyde barn og voksne. Jeg finner fred i det å gå i skogen, det gjør jeg så ofte jeg kan, både dag og natt, og det er med på å gi meg styrke. - Ellers er det å sette seg ned og skrive julekort både godt og vondt. Mange eldre slektninger er borte, og foreldrene mine er døde, så jeg bli sittende og minnes dem. - Et godt juleminne har jeg fra

barndommen, da mor og far bar meg ut på terassen så jeg skulle få høre syv forskjellige kirkeklokker ringe julen inn. Da ble jeg høytidsstemt og fylt av fred.

Mari

Paul Molenaar, som opprinnelig er nederlender, har flyttet til Norge i voksen alder og er nå bosatt i

Modum. I årenes løp har han bodd i Hammerfest og på Nordmøre, men syntes klimaet var noe hardt der. Han karakteriserer seg selv som en person uten røtter, - uten dermed å være rotløs. Tvert imot møter jeg en lugn, smilende og åpenhertig person, som utstråler ro og varme. - Min mor kommer opprinnelig fra Indonesia. Vi ble tvangsflyttet derfra. Det er idag vondt å se de store konfliktforholdene folket der lever under. Hudfargen kan i mange tilfeller være nok grunn for konflikter. Temaet fred blir vanskelig å innpasse der.

- Jeg ser på meg selv som ganske tolerant når det gjelder religion. Jeg har både en katolikk og en buddhist blant mine søsken uten at det skaper noen problemer. Selv er jeg humanetiker, men ikke ateist. Jeg har ingen problemer med å gå i kirken og er gjerne med og synger, selv om jeg ikke alltid skjønner innholdet i tekstene så godt. Jeg tar ikke avstand fra kristendommen, og heller ikke fra kirken. Bare fra statskirken som institusjon. Jeg tror på det iboende gode i mennesket, på overbærenhet og toleranse mot medmennesker. Livet må være mer enn det vi kan se - en høyere makt som ikke er tilfeldig. Jeg finner stor fred i kirkerommet, ved å lytte til en god konsert, eller ute i naturen. I mitt yrke som fysioterapeut hvor jeg jobber spesielt med psykosomatiske lidelser, ser jeg viktigheten av å leve i balanse, kroppslig og sjelelig. Alle må ha en åndelig balanse for å ha

fred med seg selv og andre. -

Konflikter er også viktig, men konflikter må aldri bli stående uten å bli bearbeidet.

Det er viktig for å komme videre.

Naturen gir meg mye, og jeg oppnår fred ved det jeg får der, spesielt sammen med min familie.

De er viktige for meg. Jeg liker ordet, sjelefred. -

Julen skal feires med familien med norske juleskikker.

Familie og venner er det faste ankerfeste i min tilværelse.

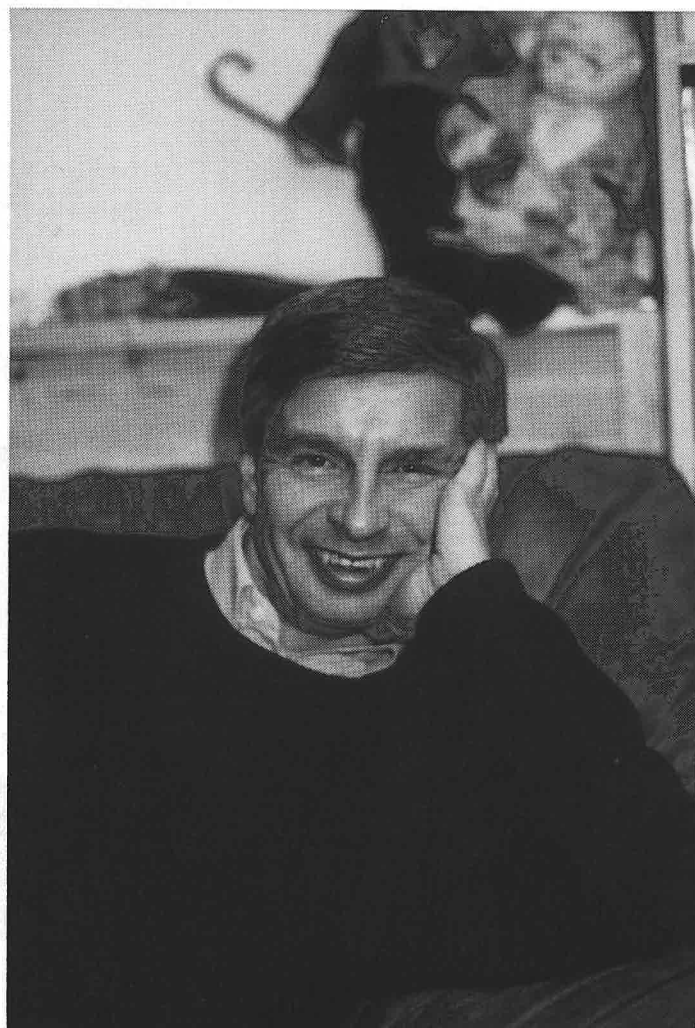
Selv om vi har flyttet mye har vi alltid hatt hverandre som nettverk,

men vi har ofte store meningsforskjeller som vi diskuterer.

Er man i harmoni med seg selv,

vil man også kunne gi noe til andre, kanskje det beste

grunnlag og den største ringvirkning for å skape fred. Fred er viktig for meg personlig, i mitt nærmiljø og i større sammenheng globalt. Men vi må være villig til konfliktløsning og

- Viktig å leve i balanse, sjelelig og kroppslig, for å ha fred med seg selv

Paul Molenaar, Vikersund

toleranse, å godta at andre mener og tror noe annet enn oss selv.

Anne Britt

- Hva tenker du på når du hører ordet fred?

- Umiddelbart tenker jeg på ro og stillhet. Det er spesielle situasjoner jeg forbinder med fred, f.eks. når jeg er i skogen. Jeg tenker også på fred mellom mennesker og mellom land. Men først og fremst i naturen. Man kan også føle fred inne i seg, i ulike situasjoner. Jeg forbinder fred med en slags atmosfære. Jeg bruker ikke ordet fred noe særlig, det er sjelden jeg tar det i min munn.

- Hva er den største trusselen mot fred blant mennesker?

- Jeg tror det er krig og vold. Vold kan ødelegge atmosfæren mellom mennesker og skape uro. Så har vi den volden som mennesker påfører jorden. Miljøkatastrofene som menneskene forårsaker, ødelegger

mulighetene for fred i naturen.

- Kan vi skape fred i verden?

- Ja, det tror jeg. Jeg tror jeg er ganske idealistisk, men jeg tror faktisk det. Alle kan gjøre noe for fred. Men jeg føler meg ganske liten. Jeg føler seg ganske maktesløs overfor de mange kriger i verden. Det er så fredelig her oppe i Norden.

- Kan vi gjøre noe mot trusselen mot naturen?

- Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre litt. Vi må sørge for å ta vare

på den til neste generasjon. Det jeg gjør er viktig selv om det bare er jeg som gjør det.

- Har begrepet "fred med Gud" noen betydning for deg?

- Begrepet har liten betydning for meg i hverdagen. Jeg kan føle fred i kirkerommet.

Det er noe spesielt ved det og gir en rolig atmosfære. Kirken er ofte et estetisk bygg og jeg kan være beundrende overfor kirkerommet. Av og til føler jeg at jeg må gå varlig, føler en respekt for rommet, men jeg går ikke dit for å søke en fred med Gud. Farmora mi trodde på den kristne Gud, uten at hun sa så mye om sin tro. Men den gav henne fred, og det syntes jeg var godt.

thum

Torild Davidsen, Bingen

Hva tenker du om englesangen, Aage?

Aage Christiansen er opprinnelig fra Danmark, men har bodd på Drolsum siden 1951. Han er

interessert i sine medmenneskers ve og vel og sammen hadde vi vakt på brygga i to netter i sommer. Det var en nydelig opplevelse som ingen av oss glemmer. Aage og kona bor alene nå, men han viser meg stolt familiebilder av barn og barnebarn som ofte kommer på besøk. Aage har et romslig verksted ved siden av huset og tar vel imot meg i underetasjen som han nå har innredet til kontor.

- Hva tenker du om englesangen, Aage?

- Den gir meg tanker om stillhet og høytid.

- Tror du det noen gang blir fred på jord?

- Da må menneskene først bli kvitt sin egoisme. Den ødelegger forholdet mellom menneskene.

- Hva bekymrer deg når det gjelder konflikter mellom nasjoner i dag?

- Alle de nye våpen som blir laget, stiller større krav til kontroll. Det er ikke alltid at vi kan ha

tillit til dem som styrer og som er i besittelse av ødeleggende våpen.

- Er det noe i vår tid som er håpefullt?

- Absolutt! Det er alltid håp uansett! Så lenge mennesker snakker med hverandre, er det håp.

- Kan du selv bidra med noe for å skape fred?

- Fred begynner i det små, inni meg. Om jeg er mot andre slik jeg ønsker at de skal være mot meg, er det et viktig bidrag til fred.

- Hva betyr fred i de nære relasjoner?

- Ingen ting er gratis. Skal jeg ha fred med naboen, må jeg gi noe selv.

Kanskje ta det første skritt til å snakke sammen. God kommunikasjon er viktig for fred mellom mennesker.

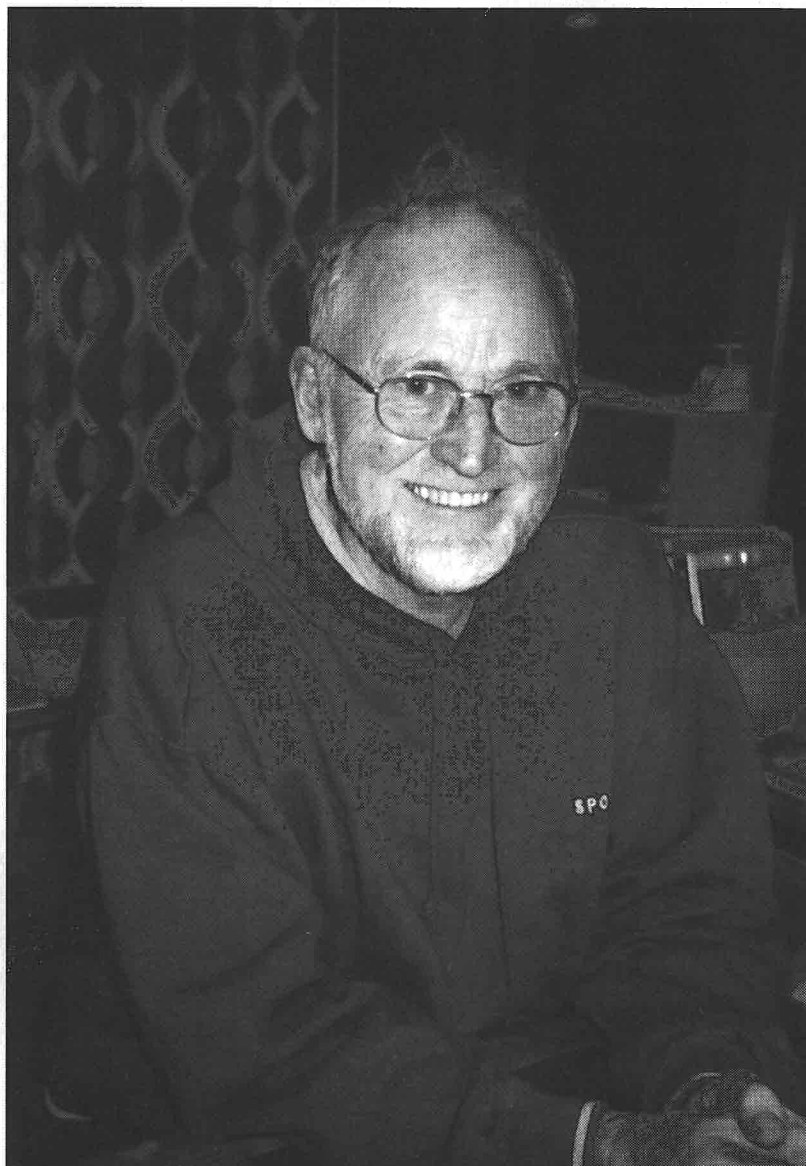
- Når opplever du selv fred?

Aage tenker tilbake på de deilige sommernetene på Drolsum brygge. Fullmånen som gikk opp over Øståsen og en hyggelig prat ved bålet. Spesielt soloppgangen over Tyrifjorden som nok en gang gav løfte om en ny og deilig sommerdag, fyller ham med dyp fred.

- Hva har fred med julen å gjøre?

- Det har mange ganger vist seg at folk klarer å holde fred i julen. Også der det er krig, blir det ofte inngått våpenhvile i julehelgen. Julebudskapet gir håp om fred. Guds forsoning med menneskene er allerede et faktum. Så er det opp til oss å forsone oss med hverandre.

Jenny

- Jeg vokste opp på kirketrappa

Få kjenner Nykirke så godt som Sverre Hunstadbråten. Han vokste opp på gården Nyhus, like på nordsiden av kirka og fikk et nært forhold til det mange mener er Modums peneste kirke. I dag er han også sterkt engasjert i Åmot kirke og aktivitetene som foregår der. Derfor er det naturlig at det er nettopp i Åmot kirke at vi møtes til et lite intervju. Han hilser og viser vei til et rom litt borte fra livet på kirketorget. En liten og beskjeden mann, men med et fast håndtrykk og et bredt engasjement. Det startet allerede da han var liten gutt. - Jeg vokste opp som nærmeste nabo til Nykirke og har bodd der i alle år, så jeg har vært veldig nær knytta til kirka. Jeg kan jo fortelle at min oldefar var kirketjener der for hundre år siden og min far for femti år siden. Jeg sier gjerne at jeg vokste opp på kirketrappa, ler Hunstadbråten. - Jeg var med på å pynte kirka for femti år siden. Da var jeg òg med i et sangkor, Nykirke blanda kor, som sang ved 100-års jubileet. Jeg har også vært med i menighetsrådet i flere perioder og har hatt en god del å gjøre med kirka i den forbindelse. I jobben som kirketjener blei han enda bedre kjent med den staslige naboen.

Til 150-årsjubileet i høst var Hunstadbråten med å gi ut et festskrift om Nykirke og dens historie, men hans engasjement strekker seg lengre enn bare til nabokirka. - Jeg var med i kapellstyret for Åmot kapell, og likeledes er jeg med i kirkestyret her nå, som representant for Indremisjonen. Hunstadbråten var også med i byggekomiteen for Åmot kirke og han er godt fornøyd med resultatet. - Det var vel ingen som trudde at det skulle bli en slik aktivitet her som det har blitt, så stor forskjell fra tidligere. Det er utrolig at det kunne bli sånt et senter her, det er over vår forventning, utbryter Hunstadbråten og nikker mot all livet ved siden av.

Hunstadbråten har også vært aktiv på andre områder. - Det har nesten vært for mye, smiler han. Det kan vi godt forstå, for merittlista hans er lang: I tretti år var han søndagsskolelærer, i åtte år har han vært formann i Åmot Indremisjon og han har også sittet tre perioder for Kristelig Folkeparti i kommunestyret, samt to perioder i formannskapet. - Det var Andres Knive som var ordfører første gang jeg møtte i kommunestyret, først på 50-åra. Det var artig å være med, jeg fikk greie på mye av det som skjedde i bygda.

I april fylte Hunstadbråten 75 år. - Først hadde jeg feiring her i kirka med familie og venner, siden var det åpent hus, så flere fikk anledning til å komme, forteller Hunstadbråten, godt fornøyd med fødselsdagsfeiringa.

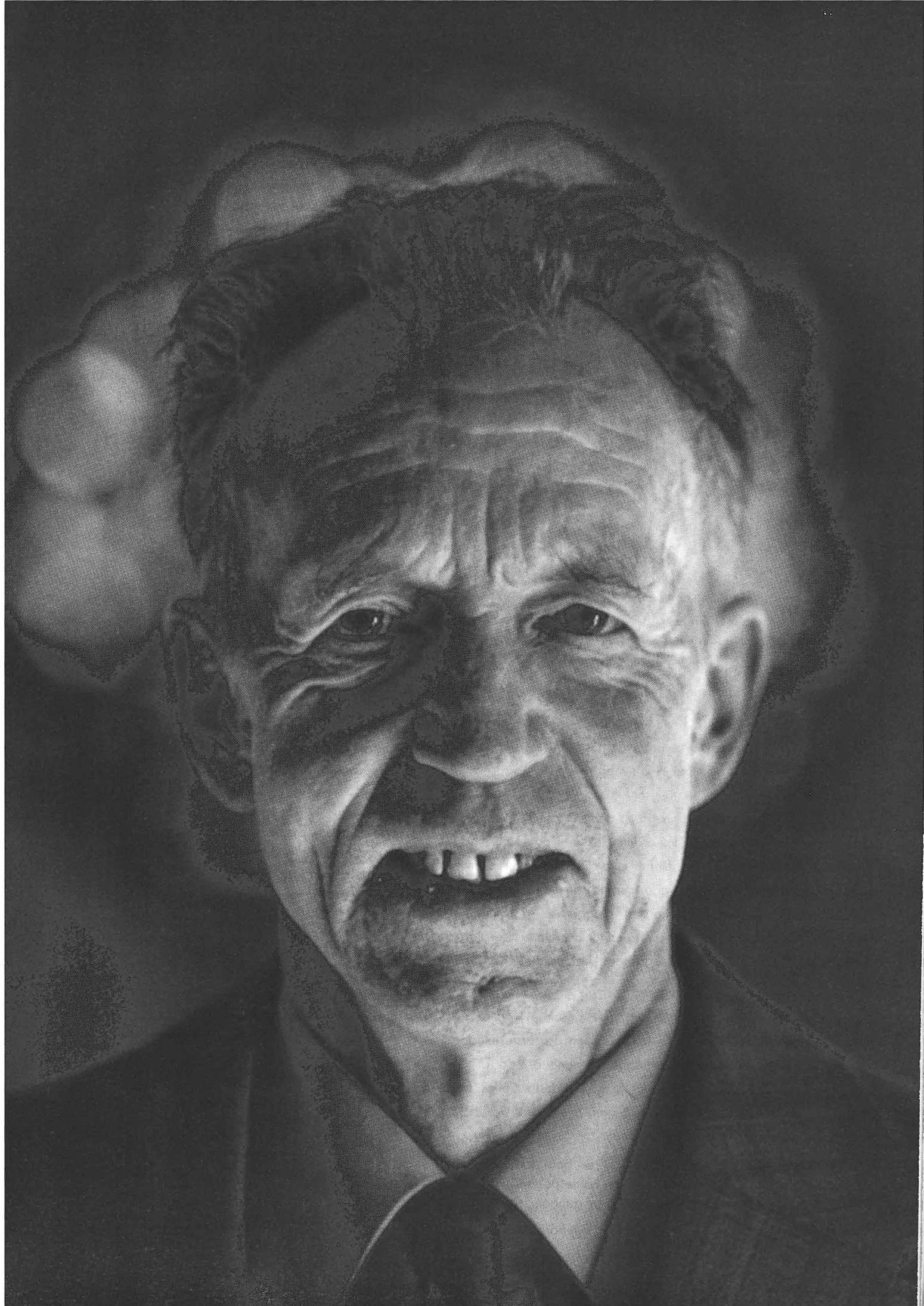
I tju år jobba Hunstadbråten for Modum Trevare, før han i 1976 tok jobben som hovedkirketjener i Modum. - Jeg hadde den første jobben som heltidskirketjener og hadde ansvaret for tilsynet med fem kirker på Modum, at de var reine og oppvarma. Jeg var også tilstede ved begravelser på syv kirkegårder. Det var den samme ordninga den gang som i dag. I 1986 gikk han tilbake til sin tidligere arbeidsplass, som da hadde fått nye eiere og navnet Buskerud Trevare. Der jobbet han fram til han blei pensjonert i 1991. - De to siste åra arbeida jeg annenhver uke. Jeg var egentlig pensjonist, men jobba halvt. Det blei en sakte fin overgang, minnes han.

Sjøl om Hunstadbråten er pensjonert har han ikke lagt snekkerverktøyet på hylla. I hjørnet bak oss står et skap han har snekra. Indremisjonen ønsket et eget sted å oppbevare sakene sine og det spisse hjørnet ikke kunne fylles av et vanlig skap. - Vi i Indremisjonen har møtene våre her i kirka. Vi er ikke så mange. Men jeg ser på den hyggestunda som er her en gang i måneden som veldig godt indremisjonsarbeid. Nå sist mandag var vi vel nesten hundre stykker. Vi har andakt og synger, og så er det en klasse fra Enger-skolen som pleier å være her å synge hver gang. Vi har også utlodning og bevertning.

Når han ikke er i en av de to kirkene i Åmot, er Hunstadbråten gjerne i full aktivitet andre steder, enten det er biene, myntene, familien eller hunden som får oppmerksomhet. - Jeg har hobbyer som tar tid. Jeg har drivi med bier i femti år og selger honning. Produksjonen har nok forandra seg noe, blitt mer rasjonell, men biene er jo de samme og honninga er like god! Hunstadbråten har fått mange bistikk, men har heldigvis aldri blitt dårlig av dem.

En annen kjær hobby for Hunstadbråten er myntsamling. - Jeg begynte å ta vare på de pengene med høl i, for kanskje tredve år siden. Det er først de siste åtte åra at jeg systematisk har samla dem. Jeg begynte med å samle på dem for å se utviklinga og hvordan de forandra utseende. Da jeg blei med i samlersklubben fikk jeg mer system i samlinga, og lærte hvordan pengene skulle sorteres. - De her, sier Hunstadbråten og viser fram fire mynter med ei hekte festa på kanten, fant jeg etter en slektning som bodde hos oss. Myntene er fra begynnelsen av dette århundre og har sannsynligvis blitt brukt som halssmykker. - Det å samle, for eksempel på mynter, er historie. Det er artig å se når vi fikk en ny mynt eller seddel. Allting må jo forandres og penger er noe en til enhver tid har bruk for, men en må bruke dem rett. For mange blir de alt for viktig. Det skal bli interessant

(fortsettelse s.16)

å se åssen det går med den nye regjeringa, jeg håper de kanskje kan snu litt på utviklinga. Det er viktig at vi ser på andre verdier enn akkurat kroner.

- Hva er det viktigste i livet ditt?

- Gudstroen er det viktigste, og samfunnet med de andre i menigheten. Fellesskapet der setter jeg mest pris på, jeg har mange gode venner. Som ung var jeg med i en forening som het Åmot troende ungdomsforening, der har jeg hatt mange gode venner og har fremdeles. Det var et veldig fint ungdomsmiljø her blant de kristne da jeg vokste opp, minnes han.

Hunstadbråten hadde en trygg barndom sammen med to søstre og en bror. - Han far var gårdbruker. Så jeg er oppvokst med gårdsarbeid fra jeg var liten gutt. Sjøl om han bodde så nær kirkegården var han ikke særlig redd spøkelses. - Jeg hørte som liten gutt mange sånne historier ifra kirkegården, så litt satt det vel igjen, men jeg opplevde aldri noe. Det var noen som dreiv med skremsel òg, lå ved kirkegården og skremte folk som gikk forbi.

Hunstadbråten bor nå aleine i foreldrenes gamle hus. Han har ei søster igjen og hun bor på Hønefoss. Heller ingen av barna har bosatt seg i Modum. - Jeg har tre barn, to gutter og ei jente. Jenta bor på Tynset, eldste sønnen bor like ved Tønsberg og den yngste bor i Drammen. Nå er jeg enkemann og har vært det i seks år. Iblant er det hardt. Det som har hjelpt meg, er at jeg har vært med på så mye, sier Hunstadbråten stille. - I morra reiser jeg til Tynset for å besøke familien. De kjøpte hus for et års tid siden, og har gjort det om noe. I vår var jeg oppover for å hjelpe dem litt, så nå skal jeg se åssen det har blitt.

Hunstadbråten gleder seg til turen hvor han også skal ha med hunden Akira. Han blir ivrig når vi kommer inn på den og forteller gjerne. - Jeg har hunden til sønnen min hos meg, den har jeg mye glede av. Det er en japansk spisshund og den er så snill, og alltid så glad når jeg kommer hjem. Akira er liten, akkurat passe til å ha i fanget og hun er veldig kjælen. Det er mye selskap i henne og hun skjønner hva jeg sier. Om natta ligger den på samme rom som meg. Når jeg om kvelden sier "Akira, nå skal vi legge oss," går hun føre inn på soverommet. Og skal vi ut og gå en tur blir hun helt forstyrret. Bare jeg sier "ja, ja" og har på meg andre klær, skjønner den at vi skal ut.

Til jul venter Akira og Hunstadbråten mye besøk. - Dattera og familien kommer like før jul og vi feirer julaften og første juledag sammen. Andre juledag kommer begge sønnene og da blir vi mange. Jeg har fire barnebarn, og det er artig at de får treffes. Det er sørgelig at barnebarna bor så langt unna hverandre. Det er så sjelden dem får møtes.

Hunstadbråten virker som en mann som er godt fornøyd med tilværelsen og gleder seg over alt han kan holde på med. Han sier ettertenksomt, - For framtida tar jeg en dag av gangen.

Gunn Ingeborg Allern Darum

----- I DET DIAKONALE HJØRNE

BØNNEKASSE

for Modum er plassert i Åmot kirke. Det er mest praktisk å ha kassen stående nettopp her. Fyll ut et ark slik: Bønne-ønske: Jeg/vi ønsker at dette bønne-emnet skal tas med i bønnegruppen som ber hver fredag kl. 10-11 i gudstjenesten for kommende søndag. Kirke: Underskrift:

Og send til BØNNEKASSEN, v/Soknediakonen, Kirkekontoret, 3340 Åmot.

BABYSANG

- kurs over 8 ganger starter onsdag 28.januar kl. 11-12,30 for mødre med barn 0-1 år. Mer informasjon og påmelding til soknediakonen. Målet er gjennom sang og rytme å styrke samspillet mellom mor og barn.

SORG-GRUPPER

Vi har startet en foreldregruppe hvor Tove og Hans Disen leder. Og enkegruppe hvor Ragnhild Idsø er leder. - Informasjon om gruppene kan fås hos gruppelederne eller hos soknediakonen.

RGGM -

"Rådgivningsgruppe for alvorlig syke og døende" er startet i Modum. Gruppen består av psykolog, lege, fysioterapeut, legesekretær, sykepleier i hjemmetjenesten og fra Modumheimen, helsesøster prest og diakon. Mål for RGGM er: å gi gruppens medlemmer videreutvikling, slik at den enkelte kan overføre kunnskapen til sitt eget arbeidslag. Å bedre samarbeidet mellom flere etater i kommunen. Å gi informasjon til lokalbefolkningen, skoler etc. Drivkraften til RGGM er kommune-fysioterapeut Lite Hessling.

INTERNASJONAL DIAKONI

Døveprosjekt-komiteen har laget botton, som selges til inntekt for misjonsprosjektet. 50 stk er sendt til gave til døveskolen i Tamatave på Madagaskar. Verdensbarnekarneval blir i år lørdag 14.februar kl. 17 i Åmot kirke. Da samles barn fra alle Modum-kirkenes barne-og familie-arbeid til et fest-stund.

Britt Dahl
soknediakon

3278 5380/3278 5647

Kjetil Ramberg er 21 år og jobber som sivilarbeider i Kilden barnehage ved Modum Bad. Han er pasifist på religiøst grunnlag og syntes det var lett for ham som en ikke-voldelig person å komme til dette standpunktet.

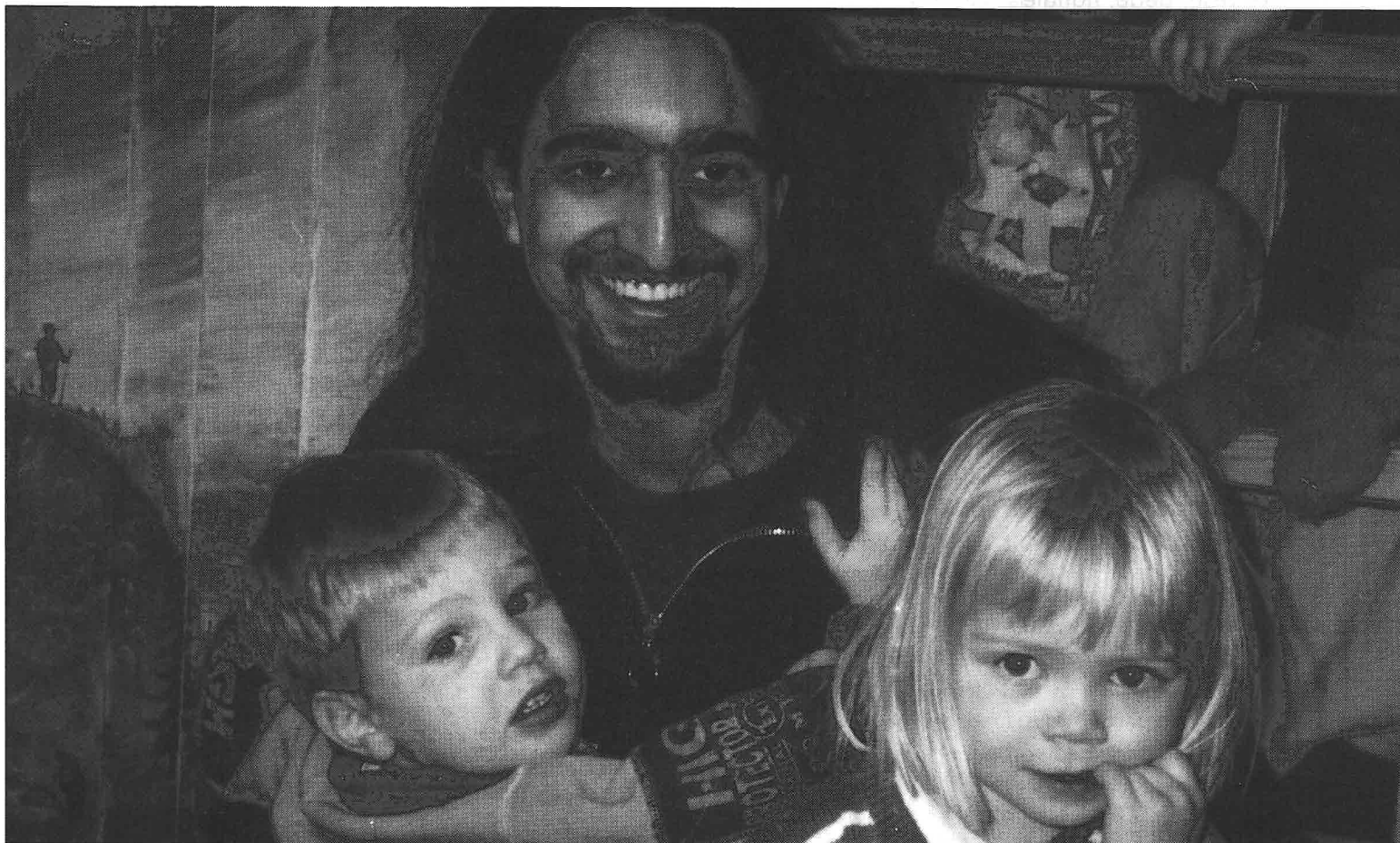
Gud og mennesker?

- Jeg tror først og fremst forholdet menneskene imellom er det avgjørende. De fleste kriger er religionskriger. Menneskene misforstår sin egen religion når de ikke kan vise

fred?

- I den store sammenheng er det å gå inn for siviltjeneste et lite skritt, selv om det var stort for meg. I de nære forhold er det viktig å vise medmenneskelighet og kjærlighet til hverandre.

- Julen gir håp om fred ved Jesus fødsel

- Hvilke tanker gir englesangen deg?

- Den gir meg tanker om jul, men mest om de tradisjoner som er knyttet til denne høytiden. Det kristne budskap kommer ikke gjennom. Folk går i kirken, men ofte bare for å oppnå en fredfull stemning.

- Tror du noen gang det blir fred på jord?

- Det har jeg vanskelig for å tro. Menneskeheten ser ut til å ødelegge seg selv. Jeg tror sangen henspiller på en indre fred.

- Er det noen sammenheng mellom fred på jorden og forholdet mellom

Kjetil Ramberg, Vikersund

forståelse for andres. Egentlig tror de på samme Gud, bare med et annet navn.

- Hva bekymrer deg mest når det gjelder verdens situasjon i dag?

- At vi ikke har nok respekt for naturen.

- Er det noe som gir grunn til håp?

- Mange prøver å gjøre mye godt. Nedleggelse av atomkraftverk er til det bedre. Men mye blir også verre.

- Kan du bidra med noe for å skape

- Når opplever du fred?

- Fred er forbundet med gode opplevelser på jobb, en god bok, en fin

CD eller en fisketur. Freden er alltid del av en glede. Indre fred opplever jeg best ved å glede andre. Den er avhengig av et godt forhold både til Gud og mine medmennesker.

- Hva har fred med julen å gjøre?

- Julen gir håp om fred ved Jesu fødsel. Han gav menneskene en ny sjanse, akkurat som det nye året gir oss muligheter til en ny start.

Jenny

Å leve i kirkeåret

Utfordringer fra søndagens tekster, salmer og bønner

Menighetsbladet ønsker å gi en hjelp til hvordan v kan forberede oss til gudstjenestene. Tradisjonelt har hver søndag sitt spesielle preg eller tema ut i fra prekenteeksten.

Per Arne Dahl har tatt utgangspunkt i dette når hva har skrevet disse små anslagene til noen av søndagene som ligger foran oss.

Motto: Lese, bede, handle

3.søndag i advent

14.desember, Matt.11,11-19

Fargen er fiolett i adventstiden, og Kristus kommer både med kongekrone og tornekrone. Mens første og andre søndag i advent feirer kongen som kommer med jubel og triumf, har den tredje søndagen et mye alvorligere preg. Den kalles også botens adventssøndag. Vi hører mye om døperen Johannes som var forløper og veirydder for Herren. En slags Hans Nielsen Hauge i sin tid med et kraftfullt budskap om å vende sine liv til Gud.

Utfordring: Mange foretar julerengjøring av sine hjem. Er vi villige til å ta en julerengjøring av våre sinn? Vi er opptatt av vårt ytre miljø og av verdier rundt oss. Er vi villige til å stille pent med vårt eget indre miljø og verdiene inne i oss?

Bønn: Herre, gi oss mot til å nærme oss våre nederlag, ta tak i dem og gi dem til deg, så du kan gi oss tilgivelse og sann juleglede.

4.søndag i advent

21.desember, Joh.3, 26-30

Julen er nær, og den siste søndagen i advent er fylt til randen av glede og forventning. Hvis presten i dag skjenner på menigheten, så tal han eller henne til rette. Nå tenner vi det siste lyset i overbevisning om at det er mye viktigere å tenne et lys enn å forbanne mørket.

Utfordring: Klarer vi slippe gleden løs, eller er livet vårt basert på å holde igjen, også det gode? I dag er oppfordringen. Om du ikke har så lett for å glede deg i det livet du lever på

Spone, Sysle, Vikersund eller Nykirke, kan du alltid og til alle tider glede deg i det Herren har gjort for deg. Derfor sier Paulus: "Gled dere i Herren alltid!"

Bønn: Far i himmelen, du er skaper av alt godt. Skap også glede i oss og befri oss fra mismot og pessimisme.

Julaften

24.desember, Luk.2,1-14

Julaften er blitt kirkens Holmenkollsøndag. Et utrolig antall mennesker strømmer til kirkene våre, og velkommen skal dere være. I Modum er det nok særlig julaften og 17. mai som er blitt de store kirkedager. Vi synger de kjente julesanger, og i gudstjenestens absolutte sentrum er lesningen av juleevangeliet. Kom på nytt til alle bygdas kirker og få øye på barnet Jesus. Resten av dette kirkeåret er dere velkommen til å følge hans utvikling som ungdom og voksen, på vei til Jerusalem for å frelse oss.

Utfordring: Dagen utfordrer oss alle til å få tak i gjentagelsens hemmelighet. Det du har hørt før kan likevel nå fram til hjertet vårt for første gang.

Bønn: Du som en gang ble født i en stall i en krybbe - Kom denne jul inn til meg og mine så vi blir fylt av det beste.

Første juledag

25.desember, Joh.1,1-14

Tidligere var første juledag den mest besøkte gudstjenesten i Norge. Slik er det ikke lenger. Det er akkurat som Ola Nordmann tenker: "Nå var vi i

kirken i går, og det var fint. Det er godt at vi kan sove i dag, spise frokost med kald ribbe fra klokken ti og noen timer fremover, rusle en tur og deretter bare ta det med ro." Det som er litt dumt er at gudstjenesten denne dagen har det viktigste budskap som tenkes kan for vår tid. Det handler om at "ordet blir kjød og tar bolig iblant oss". Med andre ord at Gud blir tilstede i vår verden.

Utfordring: Skulle vi ta en tur i kirken fra 11-12, og deretter ta en sen frokost eller tidlig middag? Det kunne vært fint å være litt flere i Modumkirkene denne dagen hvor vi får hjelp til noe vi alle strever med - Å være tilstede der vi lever, bor og arbeider, og gi mennesker rundt oss oppmerksomhet og nærvær.

Bønn: Takk, Herre at du er kommet til oss og er tilstede i våre liv. Hjelp oss å være tilstede hos hverandre og se hverandre!

Andre juledag

26.desember, Matt.10,32-39

Midt i gledens høytid kommer Guds påminnelse om at gleden og sorgen er tvillinger. Slik vi nå har gledet oss over Guds fødsel på jord, gir vi i dag ære til den første som døde for sin frelser, Stefanus. Derfor er den liturgiske fargen rød. Vi blir oppmerksom på noe som er en lov i Guds rike. Frelsen har alltid en pris.

Utfordring: Denne dagen er en utfordring til skoleelever, ungdom og voksne om "å ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer oss selv." Dagen utfordrer oss til å bli litt modigere og litt tøffere til å ta igjen der mennesker trækkes på.

Bønn: Vær nær alle som i dag lider fordi de er trofaste mot sine verdier. Hjelp oss alle til å stå oppreist når det trengs!

Søndag etter jul

28.desember, Joh.1,16-28

Denne søndagen er julens postludium. Det er fest, glede og ikke minst takknemlighet over alt vi har opplevet. Den katolske kirke har fest

på denne dagen. Og det er kanskje ikke tilfeldig at det er tusenvis av julefester denne søndagen rundt i Norge. Dagen har også et blikk utover jorden. Ufordringen til misjon og ansvarlighet for hele den verden Gud har skapt, er tydelig tilstede.

Utfordring: Martin Luther snakket om at troen alltid er alene. Men denne troen må aldri forbli alene. Troen følger av dens frukter. I julen er vi blitt utfordret til å gå inn i mysteriet. I dag kalles vi også til å gå ut i hele verden og fortelle om lyset fra himmelen.

Bønn: Herre, møt oss når vi kommer inn til deg i stallen, og bli med oss når vi forsøker å fortelle andre om hvor god du er.

Nyttårsdag

1. januar 1998, Matt. 1, 20b-21

Jeg har aldri vært spesielt lystig og glad nyttårsaften. Det er for mye alvor og nødvendig ettertanke til at jeg får til den store løssluppenheten den kvelden. Men nyttårsdagen har jeg alltid likt. I oppveksten var det alltid noe godt med nyttårskonsert fra Wien og hopprenn fra den tysk-østerrikske hoppuke. Men det går an å kombinere dette. Først gå i kirken, og så få med seg noe av konserten og hopprennet. Det er nemlig svært meningsfylt å innlede et nytt år i kirken. Her kan vi legge av oss bekymringer og det vi gruer oss for. Her kan vi gi tristhet og sorg til Jesus. Og Han vet hva vi snakker om fordi han er prøvet i alt.

Utfordring: Velkommen til kirke for å begynne året på en god måte.

Bønn: Herre, Allmektige Gud, la det året som ligger foran oss være preget av at vi lever forpliktet i forhold til Gud, oss selv og hverandre. Fri oss fra løssaktig og omtrentlig atferd og gjør oss ekte og ærlige!

Kristi Åpendaringsdag

4. januar, Joh. 8, 12

Kristi Åpenbaringsdag er også kalt

Epifanidagen, som egentlig betyr åpenbaringsdagen. Opprinnelig ble dagen feiret som Jesu dåpsdag. Et annet navn på dagen har vært Hellig tre Kongersdag. Uansett er dagens karakter å gi ære og herlighet til Jesus som kom til oss. Det er ikke lenger sant at vi ikke vet hvordan Gud er. Jesus er kommet til oss. Han har gitt Gud ansikt i verden.

Utfordring: Den som får øye på Jesus, har sett glimt av Guds storhet. Bønn: O Jesus åpne du mitt øye at jeg kan se hvor rik jeg er!

1. søndag etter Kristi Åpenbaringsdag

11. januar, 1. Mos. 28, 10-19a

Denne søndagen er blitt en viktig markering ved årets begynnelse i våre kirker. I fokus er Jesu dåp. Og dagens tekster, bønner og salmer handler om at alt liv er knyttet sammen med døden. Like sant som det er at alle som lever en gang skal dø, er det at alle som lever må la noe dø i sine liv. Vi kan ikke gjøre alt vi har lyst til. Vi kan ikke la begjæret vårt bli livets kompass. I såfall bidrar vi til vår egen og andres død.

Utfordring: Er det noe vi må la dø i våre liv for at livet skal få den sjanse det fortjener?

Bønn: Herre, la oss oppdage hemmeligheten ved din dåp, så vi kan begynne året og hver eneste dag riktig. La oss se sammenhengen mellom liv og død slik at vi bevares fra det onde.

Juletreff på Vaaraan

1. januar 1998 kl. 16

For voksne Eldres hyggestund

Julekonsert i Olavskirken:

"Draumkvedet"

Halvor Håkane, sang
Per Sæmund Bjørkum, fele
Kåre Nordstoga, orgel

Tirsdag 6. januar kl. 1930

NYE MENIGHETSRÅD

De nye menighetsrådene i Modum ble valgt 12 og 19 oktober. Ved de tre valgene ble det avgitt i alt 184 stemmer, 89 i Heggen, 59 i Nykirke og 36 i Snarum. Ved forrige valg ble det avgitt 168 stemmer i alt. De nye rådernes funksjonstid er 1998-2001.

Heggen sokn:

Ragnhild Idsø, Elena Eika, Ole Martin Kristiansen, Alf Bjarne Thoresen, Kirsten Sønsteby, Julianne Andersen, Ole Gunnar Andreassen, Edel Weum, Jon Grøterud, Betzy Tøien. Varamedlemmer: Aslaug Jahren, Siri Askerud, Ragnhild Fidjestøl, Hans Vego, Åste Ormåsen

Nykirke sokn:

Arne Høibakk, Odd Øverby Hovde, Lars Ole Gjermundbo, Rita Bjørnstad, Jan Olav Markussen, Stine Buxrud, Solfrid Leite, Kari Johansen. Varamedlemmer: Ann Helen Eilertsen, Gro Skjærstad Eilertsen, Bente Bergheim, Anna Fredriksen, Erling Christian Næsset.

Snarum sokn:

Trond Sønsteby Berger, Roar Bottolfs, Inger Marie Hære, Asle Aspelien, Gerd Marit Ingvoldstad, Britt Tuft. Varamedlemmer: Laila Anne-Lise Hansen, Gerd Astrid Sørli, Aina Kristin Svendsby, Aud Jorunn Finnerud, Ruth Aasmundrud.

De nyvalgte rådene skal konstituere seg i høst. To medlemmer fra hvert råd skal velges til Fellesrådet. Felesrådet skal konstituere seg 16. desember.

Soknepresten og en representant fra kommunen er også medlemmer av Fellesrådet.

FELLES KONTORLØSNING I PRESTEGJELDET?

Det arbeides med å få til en ordning så alle de ansatte kan ha kontorene sine samme sted, og det stedet er Åmot kirke. Et felles kontor vil bety at kontorets tjenester vil bli mye bedre. Der samles all informasjon, og der kan alle de ansatte treffes. Det er ikke tanken at virksomheten skal samles omkring Åmot kirke. De ansatte vil som før ha sitt virke i hele bygda. Veldig mange avtaler gjøres over telefonen, og da spiller avstanden ingen rolle. Fellesrådet skal ta avgjørelse i saken på møtet 16. desember. Dersom Fellesrådet gir sin tilslutning til tanken, blir det nye kontoret etablert snarest mulig etter nyttår.

Tanker om

tro

Stine Buxrud,
Åmot

Mye er blitt sagt om menigheter, og lille Jan Frode på 10 år definerer menigheten som: de menneskene som går frivillig i kirka. Jeg skal nå fortelle dere hvorfor jeg går frivillig i kirka, og hvordan jeg ble en kristen. Så lenge jeg kan huske har jeg vært nysgjerrig på Gud, hvem han var og om han fantes. Men, jeg følte at kristendommen var fjern og jeg følte meg ikke hjemme i kirka. Da jeg var 13 år husker jeg at jeg hadde bedt for en sak, for så å se at saken løste seg slik jeg hadde bedt om. Jeg hadde hørt at man skulle takke, så jeg takket Gud. Men så, etterpå, løste ikke saken seg likevel, og jeg var full av spørsmål.... Jeg spurte en dame jeg hadde tillit til om dette. (Hun var ikke kristen, men jeg kjente ingen kristne godt, derfor ble det henne.) Hun svarte: "Kanskje ikke Gud liker at vi takker." Og jeg satt igjen med enda flere spørsmål enn før. Hva slags humørsyk Gud var det hun viste til? Nei, jeg bestemte meg nå for å holde god avstand til kristendommen, og slik ble det i mange år. Det skulle gå 10 år før jeg ba til Gud igjen. Jeg var nå blitt mor for første gang. Sønnen vår, Emil, ble født med en kul på magen, og etter den første legeundersøkelsen, ble vi fortalt at dette kunne være noe veldig alvorlig. Da ba jeg. Til en Gud som jeg ikke visste om fantes, men som jeg virkelig ønsket at skulle være der og høre

meg. Per, som er mannen min, og jeg fikk vite at det var flere som ba for Emil, og dette ga oss en god følelse. I dagene som gikk, løste alt seg fint med Emil, og kulen på magen endte opp med å være en bagatell, som lett kunne ordnes på.

I årene som gikk var jeg "søkende". Jeg ønsket å tro på Gud, men jeg følte meg ikke sikker på at han fantes. Jeg så på Bibelen som en 2000-år gammel historiebok. For meg var det ikke noe liv i kristendommen. I mars-97 begynte jeg på et Alpha-kurs. Og jeg kan jo samtidig drive litt reklame for Alpha: Alphakurset består av 10 kvelder, hvor vi spiser kveldsmat sammen, hører et foredrag om kristendommen og til slutt går i grupper for å diskutere det vi hørte i foredraget. Kurset ble en fin opplevelse for meg, og jeg syntes at det aller beste var møtet med mennesker som hadde et levende forhold til kristendommen. De fortalte om egne opplevelser, og dette var spennende!!! Fra flere hold hadde jeg hørt om hvordan mennesker hadde lest i Bibelen og hvordan de hadde følt at det de leste var ment for nettopp dem i den situasjonen de var i akkurat da. Dette var radikalt for meg, jeg så som sagt på Bibelen som ei litt støvete historiebok. Jeg husker godt en av Alpha-kveldene. I gruppa hadde vi

snakket som synd, og jeg syntes at de på gruppa hadde så vel-gjennom-tenkte tanker rundt dette. Det ble til at jeg følte meg mindre og mindre jo flere som sa noe... Og da vi kjørte hjem, kunne jeg ikke ha blitt mindre. Jeg tenkte: Jeg kommer aldri til å skjønne dette med kristendommen. Alt er så innviklet. Jeg er ikke god nok. Da jeg kom hjem var jeg veldig rastløs. Jeg nærmest gikk i ring, og fant ikke ro. Jeg så Bibelen i bokhylla, hentet den, åpnet den og leste det første som øyet falt på. Det var Matt.22,36 hvor en av fariseerne stiller Jesus ett spørsmål: "Mester, hvilket bud er det største i loven?" Hvorpå Jesus svarer: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første bud. Men, et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv. På disse to budene hviler hele loven og profetene." Etter å ha lest dette følte jeg en indre fred som var helt enorm, og for meg ble dette sterkt og godt. For det første så følte alt så enkelt: Jesus vil at vi skal elske han og at vi skal elske hverandre. Noe så enkelt og godt!

Jeg følte meg helt sikker på at Gud hadde ledet meg til dette verset, og det betydde igjen at Gud ville ha kontakt med meg! Dette ble starten på en ny tid for meg, og det ble liv i både Gud og Bibelen. I ettertid har jeg skjønnet at det er gjennom Den Hellige Ånd at det kan bli slik. Det er ikke så lenge siden dette skjedde, men likevel har det skjedd mye syntes jeg. Jeg har begynt å be i ulike situasjoner, og jeg har opplevd å få bønnesvar. Et eksempel på et bønnesvar, er noe jeg opplevde i høst. Jeg var på dagstur på hytta på Norefiell, sammen med Trine svigerinna mi, og våre til sammen fem barn. Dette var etter sommerferien, før høstferien og midt i uka. Så det var få mennesker i området. Området er også avlåst med en bom. Vel, tilbake til hytta: Trine var førstemann på do, og hun kommer så ut og sier at det er vannlekkasje på do. Jeg går inn og blir stående å se. Hva skulle

jeg gjøre? Ikke hadde vi mobiltelefon, og ikke visste jeg om det fantes noen rørlegger på Noresund. Kvelden i forveien hadde jeg lest et stykke at Karsten Isachsen hvor han mente at vi ofte bruker flere ord enn vi trenger når vi ber. Han skrev: "Gud ser alt, og vet hva vi tenker uansett. Kanskje holder det å si: Gud du ser situasjonen her nå - vær så snill og hjelp meg?" Og akkurat dette gjorde jeg på den lille doen på Norefjell.... Etterpå tenkte jeg ikke så mye på bønner. Vi begynte å spise lunsj, og pratet om andre ting. Så plutselig hører jeg en bil. Det er en stor og blå bil, og den kjører litt forbi oppkjøringen til hytta. Så stopper den, rygger, og kommer opp veien vår. Jeg går ut, og spør sjåføren: "Er du rørlegger?" Mannen ser på meg litt undrende før han svarer: "Ja."

Jeg har også bedt for saker som ikke har gått slik jeg ønsket. Hvorfor det er slik forstår jeg ikke helt. Men, når jeg ikke får svar slik jeg hadde tenkt, kan jeg i stedet oppleve å få styrke eller ro til å takle situasjonen slik den er, og det gjør godt det også. Hvis jeg kort skal si litt om hva det har betydning for meg i mitt liv å bli en kristen, så må det bli at det er trygt og godt å vite at jeg har en far i himmelen som passer på meg og mine, og som vil oss vel. Og vite dette gir meg styrke og ro. Og jeg går frivillig i kirka, fordi jeg treffer andre kristne her, og fordi jeg får høre om Gud her.

Stine Buxrud

NILS RØDBERG

Nils Rødberg døde på Modumheimen 12. oktober og ble gravlagt på Hegge kirkegård 17. oktober, omlag en måned han ville fylt 92 år.

Rødberg var sokneprest i Modum fra 1964 til 1975. De siste årene var han også prost i Eiker prosti. Før det var han i mange år sokneprest og prsot i Lyngen. Etter sin aavgang fortsatte Rødberg å vikariere etter behov, både i Modum og nabobygdene. Han tok vikartjenester helt til han ble 87 år.

Rødberg redigerte Modum menighetsblad da han var sokneprest i Modum.

Alpha-kurs:

- Det var rom for alle slags spørsmål

10 tirsdagskvelder i høst har 40 mennesker kommet sammen til såkalt Alpha-kurs i Åmot kirke for å lære litt om hva den kristne tro står for. Tilsvarende kursopplegg har også funnet sted på Betlehem i Geithus og på Vikersund.

Egil Midtbø, presten i Åmot kirke, ledet kurset sør i bygda. Opplegget var fast hver gang: først 1/2 t med kveldsmat, så informasjon og foredrag i plenum, en kort kaffepause, deretter diskusjoner i fire grupper, og til slutt en kort fellessamling igjen.

- Det har vært viktig å skape en god og lett atmosfære, forteller Egil Midtbø. Det har vært en del kunnskapsformidling, men like viktig har det vært med grupper som har kunnet gi folk mulighet til å spørre og ta opp ting, og la dem få være der de er.

- Det er godt som prest å få være med på dette, og få bli kjent med folk på ulike plasser i kirkebildet.

Ragnar Rosenlund fra Åmot har vært med på Alpha-kurset i høst, og synes det har vært veldig positivt.

- Jeg har lært mye. Dette var jo nytt for meg. For å være ærlig så var jeg ganske grønn på feltet. Men jeg følte meg ikke utafør av den grunn.

Ragnar synes opplegget har fungert inkluderende. Det at man begynte med mat, gjorde at folk ble dus. - Det var også fint at vi kunne ha ulike syn i gruppa. Her var ingenting tabu, og

latteren satt løst. Og så likte jeg at det var lagt opp slik at en kunne velge om en ville snakke eller ikke.

- Det har vært spennende og lærerikt, sier en annen deltaker, Sissel Bache.

- Jeg befinner meg ikke i den indre sirkel av hel-troende, men følte absolutt at det var rom for mine spørsmål.

Sissel nevner særlig diskusjonene i gruppen med de mange ulike innfallsvinkler, noe som ga mange aha-opplevelser. - En konform gruppe ville ikke gitt den spenningen og læringen.

- Kurset har gitt meg svar på en del spørsmål, sier Sissel. Men det har også skapt nye spørsmål. Når jeg nå leser Det nye testamente nøye, så dukker det opp ting jeg er kritisk overfor. Så nå kunne jeg godt tenkt meg en fortsettelse for å få jobbet også med de nye spørsmålene.

Egil Midtbø regner med at det vil bli gode muligheter til det. Av 22 vurderingssvar fra kurset hittil har 20 uttrykt ønske om å få være med på en fortsettelse i bibel- eller samtalegruppe.

Men først skal det gamle kurset avsluttes med en treretters middag i Åmot kirke tirsdag 2. desember. Og beskjednen er klar til alle interesserte: Nytt Alpha-kurs for nye deltakere starter opp tirsdag 27. januar.

b

Det tynne, grå novemberlyset kjemper en urettferdig kamp mot det påtrengende mørket som om noen minutter sluker dagen og vokser til en stor skygge som legger seg over alt og alle. Ingen andre av årets måneder har så mange hverdager - så mange grå hverdager - som november. Sommeren og høstens solvarme, lyse dager og netter fortoner seg som en fjern drøm. Jeg føler meg frossen og kald - trøtt om morran. Jeg «brenner med lav flamme». Det er lett å kjenne gufset av misnot, melankoli og tung tretthet på slike dager. Dette er årets «motbakke» der en må hente styrke og krefter fra andre kilder enn utendørs sollys og varme.

«November er så trist og grå, men nyttig likevel...» Slik begynner en av Prøysens kjente barneverv. Kanskje er det slik...? Kanskje er det godt med litt hviletid for oss - som det er for resten av naturen. Kanskje skal vi bevege oss litt langsommere i livslandskapene våre. Kanskje kan vi, med et langsommere tempo, oppfatte signaler vi ellers ikke ville registrere både hos oss selv og hos de menneskene vi deler dagene med...?

I Nord-Norge har vi et stående uttrykk som gir løfter om bedre tider når det er mørketid og lyset og tilværelsen har alle nyanser av melankolsk blått i seg. «Det e lys længer fræm...» Utsagnet har flere dimensjoner i seg. En av disse er håpsdimensjonen. Dette har hjulpet mange til å komme gjennom tunge og lange dager. Vi kan håpe at det slitsomme, det tunge og vanskelige vil finne løsninger selv om det tar tid. Så får vi i ventetida tenne lys for hverandre og oss selv, - finne tid til den gode samtalen og skynde oss litt langsommere i hverdagen.

Skynde seg, ja.

Det minner meg om at det bare er dager igjen før adventstida begynner. Nå kommer ukene med hektiske travelhetsroser - både utvendig og innvendig. Dette er tida med både den gode og den ikke

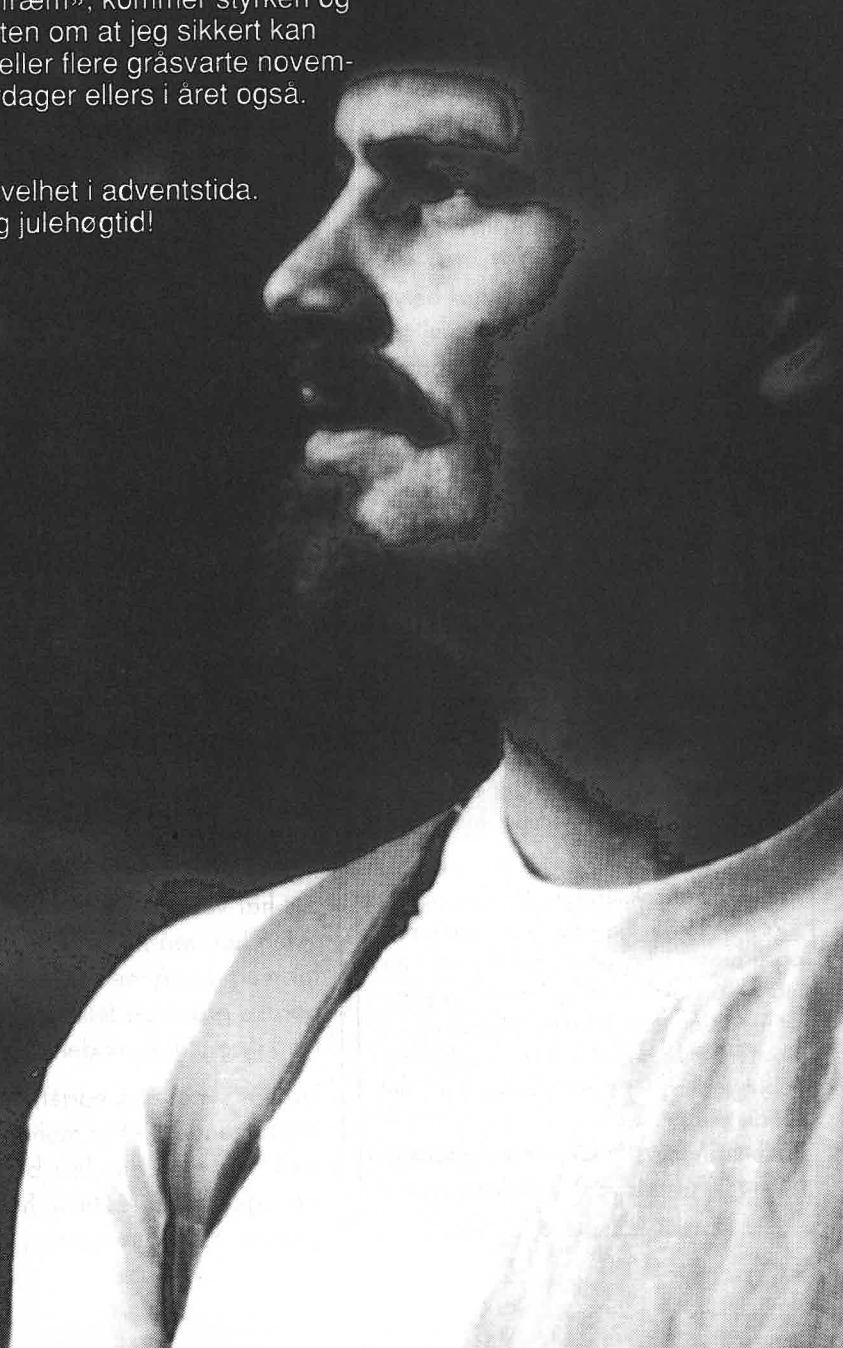
så gode travelheten. All forandring begynner med bevisstgjøring, og jeg vil allerede nå velge den gode travelheten. I år skal jeg skjære ned på ambisjoner om vask i alle kjøkkenskuffer, selvlagde julepresanger og sju slag «travelhet». I år vil jeg brenne mer røkelse, drikke gløgg med mere mandler, spise flere peppernøtter og finne tid til gode stunder i eget eller andres selskap....hvis jeg klarer.

Egentlig er jeg godt igang med juleforberedelsene. «Unngå julerusket, gå i kirken hele året», var oppfordringen i fjor. Det har jeg gjort i år. Det kjennes godt og riktig. Og med vissheten om at «det e lys længer fræm», kommer styrken og tryggheten om at jeg sikkert kan tåle en eller flere gråsvarte novemberhverdager ellers i året også.

God travelhet i adventstida.
Gledelig julehøgtid!

Aud Emanuelsen
Åmot

Diktspalten

Jeg leser mye, både prosa og poesi, og dette lille verset "fant meg" for noen år siden, og ble min følgesvenn. Det henger innrammet på kjøkkenveggen min. jeg synes det passer på kjøkkenet, for det er hverdagen det handler om, og mye av min hverdag er der. De GODE hverdagene ligger på rekke og rad som runde, hyggelige hveteboller. Disse dagene som enkelte synes er litt kjedelige, men som for meg er det beste i livet. Da behøver jeg ikke se på det lille verset så ofte. Men når smertene river i kroppen og krykkene må fram, DA krangler jeg meg ut på kjøkkenet og henter styrke. Når jeg må sloss for ikke å velte meg i selvmedlidenhet, ser diktet meg inn i hvitøyet og snakker direkte til MEG. Som oftest lyster jeg, og plukker opp MITT spett, som er noe så trivielt som

en kjøkkenmaskin. I denne putter jeg vann, mel, gjær, litt salt og sukker, og vips; jeg har bakt brød. jeg er nyttig! Plutselig føles livet litt lysere igjen. Ingen har lovet meg - eller deg - et bekymringsfritt liv. Dette er det livet jeg har fått. På godt og på ondt. Det eneste jeg kan gjøre med det er å leve det!

Mette Mathiesen, Geithus

PRIVAT HUSKEREGEL

Du skal ikke klistre fine øyeblikk opp på veggene i tankene og forgylle dem med lengselen din. Du skal kjøre spettet hardt innunder arrete hverdager og vippe dem opp. En etter en. Det er derfor livet har deg på mannsapslista.

Kolbein Falkeid

Mukula-messe:

Telt- og hyttebygging i kirka

En søndag ettermiddag i oktober i Åmot kirke. 50 personer, halvparten barn, er med på en Mukula-messe. Mange av dem har alt drevet på en god stund med å bygge opp hytte og telt i kirka.

- Mukula er et kosenavn for barn, men det betyr også blomsterløk, forklarer presten Egil Midtbø, etter at et lite barnekor i fargerike klær har

dratt det hele i gang med en sang med døvetegn, og Synne Kristin har lest dagens tekst om den ene sauen som kom bort.

Egil prest samtaler med ungene om teksten. En gutt rekker opp handa og forteller at han kjenner en mann som hadde mista 8 sauer.

Etter denne 5 minutters samtalepreken var det lov å gå omkring, eller sitte stille, hvis vi ønsket. Vi kunne tenne lys i globen. Vi kunne krype inn i misjonsteltet, eller være i hjem- og

familiehytta på kirketorget, eller i være-glad-hytta i kjelleren. Eller knele ved alteret og få velsignelsen av Egil prest. Vi kunne skrive på en lapp hva vi ville be for. Eller tegne noe.

For mange var det godt å bevege seg, ta på, lukte. Eller bare sitte stille. Uansett var vi alle små Mukula'er som kunne vokse, og som trengte at noen passet på oss. En god opplevelse!

b

Helt topp! - i 10 år!

Toppklubben ble startet for 10 år siden av Tor Haugstad (sluttet etter ett år), Ingrid Hellerud, Lars Sørumsdalen og Arne Tandberg. Svanhild Enstad kom med etter ett år og har vært det siden. Toppklubben er et tilbud til alle barn fra 2.klasse til 7.klasse, hver torsdag kl. 18-1915 på menighetssenteret i Vikersund. 10-års bursdagen ble feiret med bløtkake og brus, ballonger og pizza. Og mange leker.

Mari

"En mandag i hver "månte" de steller til en fest"

Mandag 17.november ankommer jeg Åmot kirke for å overvære 10 års jubileet i "Hyggestunden". Kirkerommet er koselig pyntet og dekket med småbord, og vel 90 godt voksne kvinner og menn er på vei inn, og får benket seg rundt bordene. Humøret er på topp og latteren og praten går høylydt. Jeg ser på forsamlingen, og må i det stille glede meg over hvor fargerik og pyntet forsamlingen er. Hvem sa at eldre mennesker kler seg trist og uten farver? - ikke her i hvert fall!

Vi har et sted å høre til "Hyggestund" blir laget til en gang hver måned, og har faste innslag hver gang. Kaffe med noe attåt, utlodning, underholdning av barn fra en skoleklasse sammen med sin lærer. Det blir også holdt en liten andakt pluss sang med pianomusikk til, ved Marit Nevra. Alt blir laget istand på frivillig basis av sju damer som i alle år har holdt dette oppe, uten noen form for offentlig støtte. Om sommeren arrangerer de også utflykt med buss til Gulsrud leirsted, hvor de serverer middag. Idag har de en overraskelse i bakhånd: selveste Lars Korvald er innbudt for å holde andakt og fortelle litt om sin tid som landets statsminister.

Hildur Fossen ønsker velkommen og forteller litt fra de 10 årene som er gått. Hun forteller at det begynte som en bibelstund og derfra utviklet seg. Margit Tyberg har gått ut av komiteen på grunn av helseårsaker, men de savner henne sterkt. Helga Utne er kommet inn i stedet.

Viktig å være grepet av det vi skal formidle

Lars Korvald holder andakt og framholder viktigheten av å være grepet av det vi skal formidle til andre. Senere forteller han fra sin statsministertid. Om hvor uvanlig det var at en statsminister sa i media at han ba om: Guds hjelp og støtte til sin gjerning. Det var interessant å høre om hans tid som statsminister, støtteapparatet rundt var nok ikke like

godt utbygd i den tiden.

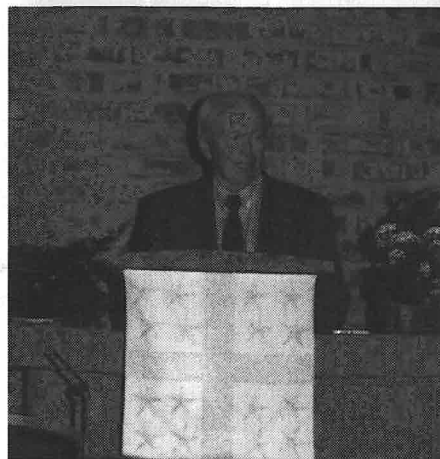
Idag er det 2. klasse ved Enger skole med sin lærer Tor Skikstein, som skal underholde med sang. Det er imponerende å se og høre hvordan deres lærer har fått pedagogikk og god gammeldags folkeskikk innpasset i sangtekstene. Flott både av barn og lærer.

Komitedamene er en inspirasjon for oss alle

Det er overrekkelse av hedersbevisninger til komitedamen, elegant utført av Eva Holck Pettersen og Helga Baarud. Margit Hermansen leser egne dikt, dikt med varme og ettertanke som får tårene og smilene fram. Vakkert skrevet og utført. Smørbrødene, bløtkakene og kaffen smaker ypperlig, og i min runde rundt i lokalet får jeg stadig høre lovord om hvor fint alle synes det er å kunne komme hit, og om hvor stor pris de setter på alt komitedamene gjør. - De gjør en fantastisk jobb og er en inspirasjon for mange. Vi har nytt mot når vi går herfra, og gleder oss til neste gang. Skriv at vi er så glade i dem alle.

En litt spesiell sak i denne flokken er et eget "herrebord" - altså et bord hvor det bare sitter karer. Dette er noe som er blitt tradisjon, da tør flere karer å komme hit. Samhold gjør sterk. Hvem sa at mannen var det sterke kjønn? Jeg kan ikke bare meg, men må bort å erte de litt, men blir bramfritt invitert til å sitte ned. Modig gjort.

Anne Britt

TRETTENDE DAG JULI 20.JANUAR!

Vet du hva som skjer da ? Enger Misjonsforening har sin årlig julefest kl. 18 i Åmot kirke. Mye spennende program. Det må oppleves ! Hjertelig velkommen !

KARNEVAL

for kirkens barnegrupper blir det også i år. Kl. 17-19 i Åmot kirke lørdag 14.februar. Karnevalstid er tiden rett før faste. Da kan vi gi rom for en gladfest med over/undertoner til ettertanke. Derfor oppfordrer Kirkens Nødhjelp menigheter til å arrangere VerdensBarneKarneval som en positiv innledning til fastetiden. Karneval er et bokstavelig talt fargerik fellesskap hvor barn og voksne sammen gir rom for kreativitet og positiv livsutfoldelse fyllt av glede. Våre venner i de såkalte fattige land har mye å lære oss om livsglede og åpenhet. Vårt Modum-karneval støttet årets fasteaksjon. Vi samler inn penger til mat for India.

INTERNASJONALT STEVNE FOR DØVE

på Gausdal leirsted 26-28.september . Til Modum denne helgen kom ca. 60 døve fra Norge, Sverige, Danmark, Finland og Estland. Organisasjonen Døve kristnes fellesskap er internasjonal. Fra Norge er det medlemmer fra frikirkene som spesielt er med. Til gjeste-taler på stevnet var Arnfinn Clementsen invitert fra Stavanger. Han er født og oppvokst i Skotselv. I forlengelse av talen var det invitasjon til forbønn. Og dette ble et ettermøte som ikke hører til hverdagen her i Modum. Det var helbredelser, profetiske budskap, forbønn for mismot og andre almenne "tunneller". - Det skjedde virkelig noe. Vi kunne se resultater der og da. De døve fikk være nær og oppleve helbredelsen. Jeg er takknemlig for at jeg ble med på denne samlingen, sier soknedia-konen.

TANKER ETTER møtet om UNGDOM OG RUSMISBRUK

Ca. 80 personer var samlet i Åmot kirke 13.oktober. "Foreningen mot stoff" hadde invitert med seg en mor og en far fra Oslo som hadde opplevd at deres barn ble stoffmisbrukere. Deres livs-fortellinger ble sterke for oss alle.- Tilstede var bl.a. politiker, sosialkontor, skole-verket, foreldre, elever, beboere fra Finnerud gård. Panel-debatten ble engasjerende. Nykirke diakoniutvalg takker den enkelte som var tilstede for stort engasjement. "Foreningen mot stoff" hadde gjort et godt for-arbeid.

Nykirke 150 år: - Å nei, for en vakker kirke!

Søndag 16. november hadde vi høstens andre kirkejubileum i Modum. På langt nær så stort og betydningsfullt som Heggen kirkes 800 år. Men like fullt hadde nåværende kirke i søndre del av Modum, Nykirke, rukket å bli 150 år.

Nå var det rett nok 700 år siden den første kirke ble bygd på dette sted, - Modums nye kirke, Nykirke. Så det var nåværende kirkebygg vi feiret.

Omtrent fullsatt kirke var det. Stor

prosesjon av bygdas prester og andre sentrale personer. Åmot Mannskor og trompetspill. Tekstene som ble lest, var det samme som ble lest da kirka ble innviet for 150 år siden.

Kapellan Kjell-Roger Isene fabulerte først i sin preken over den gleden det måtte ha vært for 150 år siden over en så vakker kirke. Og hvordan vi gjennom disse åra har kunnet oppleve at Gud har vært blant oss i dette hus. Men søndagens tekst

handlet også om at Guds rike ikke var noe geografisk avgrenset, men var noe som var over alt. Vi kan ikke fange det. Men hvis vi lar Guds vilje skje, så vil vi erfare at det er midt i blant oss.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe på landbruksskolen for nærmere 100 mennesker. Her ble bl.a. festskriftet for jubileet presentert, og det var hilsener til jubilanten.

b

 <p>Nykirke 150 år</p>	<p>Heggen kirke 800 år</p>	 <p><i>Heggen kirke 800 år</i></p>
	<p>Historiebok skrevet av Jon Mamen, 88 sider. Kan kjøpes i bokhandelen.</p>	
	<p>Nykirke 150 år Festskrift for Nykirke, redigert av Berger Hareide, hefte 42 sider. Kan kjøpes blant annet i Åmot kirke, eller bestilles fra Nykirke menighetsråd, Åmot</p>	

 <p>Steinbru, postboks 29, N-3340 Åmot</p>	<p>v/Knut Bakken · Tlf. 32 78 88 08 · Mob. 90 18 65 29</p> <p>Shell Oljesenter VIKERSUND VARMESERVICE</p>	 <p>Tømrermester 3360 Geithus - Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 - 94 19 72 95</p>
<p>VA-RA Regnskapsservice</p> <p>Strandgata, 3340 Åmot · Tlf 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>	<p>BYGDESNEKKEREN AS BYGGMESTER OLE HÅVARD OLSEN</p> <p>Linneavn. 1, 3360 Geithus · Tlf. 32 78 08 88 · Mob. 94 13 41 78 - 94 84 32 94</p>	<p>E:elfag Krøderen Elektro AS</p> <p>3340 Åmot · 32 78 55 11</p>
 <p>MODUM GLASSINDUSTRI AS 3340 ÅMOT · TELEFON 32 78 04 77</p>	<p>MODUM Fabo BYGG A/S</p> <p>3370 Vikersund Telefon 32 78 71 77</p> <p>JERNVARER · MALING · TAPET · BELEGG</p>	<p>WOLD & BORGERSEN A/S</p> <p>Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie Biloppretting · Billakkering · Storkiosk</p> <p>Salg og Service - KJØP TRYGT I ÅMOT</p> <p>Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot - MODUM</p> <p>Døgnvakt: 94 21 43 15</p>
<p>ÅMOT Gull OG Sølv A/S</p> <p>3340 ÅMOT TLF 32 78 42 41</p>	<p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster.</p> 	

PETTER BRASTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62	<i>Det med</i> Blomster Vikersund Blomster 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20	Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07
Randi's Systue Alt i søm! - Montering av Modum-drakten! 3340 Åmot - Tlf/fax: 32 78 64 03		Inn- og utvendig maling Tapet og gulvbelegg Farvehandel Jofag Malerfirma AS Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 51 11 Mob. 94 41 34 76 · Fax 32 78 55 60
 STATOILSERVICE SYSLE Kortautomat · Gass · Dagligvarer · Lene's Grill Gatekjøkken v/RV. 280 på Sysle - Tlf: 32 78 38 27	Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger	 WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23
 Vikersund · Tlf. 32 78 71 01	Boks 53, 3371 Vikersund, Telefon 32 78 71 11	MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 · 78 76 85 Ung og voksen dame
 Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02	Brødr. Løver 	Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46
BACHE MØBEL 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44	Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 80	T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81
Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99		FORBRUKEREN <i>i Vikersund</i> SPAR
Unni's Hårsalong 3340 Åmot · Tlf: 32 78 42 96	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	 TERJE TAANDBERG TRANSPORT ADR. 3360 GEITHUS — TLF. 32 78 00 00 — MOB. 94 11 29 40
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00	 Buskerud Begravelsesbureau a/s Tlf. 32 78 74 20 · HELE DØGNET	Modum Naturmedisinske Senter Tlf: 32 78 47 00
Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund	VIKERSUND REGNSKAPSSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRESELSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund 	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
 GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43	 Senter-Bbygg Entreprenør AS 3340 Åmot Telefon 32 78 47 88 Telefax 32 78 53 30	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot	Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06	 Tlf.: 32 78 76 99
Modum, Sigdal og Krødsherad Begravelsesbyrå Gavetrollet, Vikersund Jernbanestasjon · Tlf: 32 78 87 20	 JOHNSON METALL AS inngår i Hexagonkonsernet Postboks 54, N-3340 Åmot	 BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09
MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund	WESTAD A UNIT OF CRANE	 SAGA AS Byggespesialisten ved KORRETTRERKEREN TRELAST OG BYGGEVARER TLF. 32 78 41 80 · FAX 32 78 46 95
Byggmester A. J. Finsrud & Sønner AS 3370 Vikersund Tlf: 32 78 86 40	INTEROPTIK Optiker Weggensen 3370 Vikersund. Tlf. 32 78 88 99	Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND - TLF.: 78 72 70
Modum Landbruksverksted Sandaker, 3370 Vikersund Tlf: 32 78 48 10 · 94 21 76 52	 FROYSHOV bok og papir as 3370 Vikersund - Tlf.: 32 78 88 50 - Fax: 32 78 88 90 En avdeling av Lauritzen Bokhandel as, Drammen	SPAR Forbruker'n i Åmot a.s
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77
Moderne 33-rørs solarium - 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf: 32 78 10 15	 NYGÅRD SPORT	 Åmotsenteret Tlf.: 32 78 56 53 Vikersund Tlf.: 32 78 80 55 Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)

SØNDAG ER KIRKEDAG

21/12 - 4.s.i advent Joh 3,26-30
Vikersund - Løvik Eikvang,
Simostranda - Isene og Dahl
Olavskirken - Thelle

24/12 - Julaften Luk 2,1-14
Gulsrud kl 15 - Mamen
Rud kl 15 - Sund
Vestre Spone kl 15 - Isene
Åmot kl 15 - Midtbø
Heggen kl 16.15 - Løvik
Nykirke kl 16.15 - Isene
Snarum kl 16.15 - Sund
Olavskirken kl 15 - Børresen

25/12 - Juledag Joh 1,1-14
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene Snarum - Sund

26/12 - 2.juledag Matt 10,32-39
Vikersund - Mamen
Vestre Spone - Sund
Åmot - Isene

28/12 - Søndag etter jul Joh 1,16-18
Vaaraan - Mamen
Modumheimen - Sund

31/12 - Nyttårsaften Jer 29,11
Olavskirken kl 23.15 - Bjønnes

1/1 - Nyttårsdag Matt 1,20b-21
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene
Snarum - Sund

4/1 - Kristi åpenbaringsdag Joh 8,12
Rud - Isene
Åmot - Mamen
Olavskirken - Korsvik

11/1 - 1.s.e.Kr.åp. 1.Mos 28,10-19a
Nykirke - Sund
Snarum - Isene
Vikersund - Løvik. Fam.gudstj.
Olavskirken - Amble

18/1 - 2.s.e.Kr.åp. Joh 4,5-26
Heggen - Mamen
Vestre Spone - Sund
Åmot - Midtbø. Fam.gudstj.
Olavskirken - Bjønnes

25/1 - 3.s.e.Kr.åp Joh 4,27-42
Snarum - Sund
Vikersund - Isene
Åmot - Midtbø
Olavskirken - Bjønnes

1/2 - Vingårdssøndag Luk 17,7-10
Heggen - Mamen og Børresen
Nykirke - Isene Rud - Sund
Åmot kl 19 - Midtbø

8/2 - Sámannssøndag Mark 4,26-32
Vikersund - Løvik. Fam.gudstj.
Vaaraan - Mamen
Åmot - Isene
Snarum kl 19 - Hele menigheten
synger

Olavskirken - Magelsen
15/2 - Kristi forklarelsesdag
2.Pet 1,16-18
Heggen - Isene
Nykirke - Sund
Vestre Spone - Mamen
Åmot kl 19 - Tomasmesse
Olavskirken - Dahl

22/2 - Søndag før faste (Fastelavn)
Joh 12,24-33
Snarum - Isene
Åmot - Midtbø. Fam.gudstj.
Olavskirken - Eika

25/2 - Askeonsdag Matt 6,16-18
Vikersund kl 19 - Mamen. Fastegudstj.

1/3 - 1.s.i faste Matt 16,21-23
Heggen - sportsgudstj.
Rud - Sund
Olavskirken - Solberg

8/3 - 2.s.i faste Hebr 2,10-13
Snarum - Sund
Vaaraan - Løvik. Fam.gudstj.
Åmot - Isene
Olavskirken - Børresen

15/3 - 3.s.i faste Luk 4,31-37
Heggen - Sund og Solberg
Nykirke - Isene
Vestre Spone - Mamen

22/3 - Maria budskapsdag Luk
1,46-55
Snarum - Isene
Vikersund - Sund
Åmot - Midtbø
Olavskirken - Eika

29/3 - 5.s.i faste Joh 11,45-53
Heggen - Mamen
Nykirke - Sund
Rud - Isene
Åmot kl 19.30 - Taize-messe
Olavskirken - Magelsen

SLEKTERS GANG

Døpte

Heggen
4/10 Marie Alfhild Lindheim Tollefsen
5/10 Viktoria Karlsen Opsahl
Jeanett Lilleås Tine Glesne
Hansen
12/10 Jonas Hansen (Rud)
19/10 Elise Andrea Lundstad

2/11 Amanda Aronsen Susann
Dybdahl
9/11 Kjersti Marie Scheen (Gulsrud)
23/11 Even Fingarson Martinsen

Nykirke

21/09 Arne Bråthen Dannemark
Silje Hagen
28/09 Sunniva Løff Mugås (Åmot)
Marcus Markussen Wold (Åmot)
05/10 Jeanett Lilleås Bendik Elias Werp
12/10 Eirik Andersen (Åmot)
26/10 Kjell André Haldorsen (Åmot)
02/11 Renate Karlsen Aspelien Joachim
Wiktorin Kristiansen

Snarum

19/10 Hanna Løvstad

Vigde

Heggen

13/11 Nils-Steinar Rødberg og Randi
Margrethe Paulsen

Nykirke

20/09 Ole Kristian Wold og Grete
Larsen (Åmot)
04/10 Hans-Petter Myklebost og Vivi
Hagen (Åmot)
04/11 Terje Mobeck og Lioudmilla
Chichoulina (Åmot)

Døde

Heggen

9/9 Sigrid Thorsby
12/9 Ingrid Thorsen
19/9 Kari Flattum
23/9 Agnes Wahl
26/9 Else Halvorsen
2/10 Lilly Nilsen
15/10 Nelly Hansen
16/10 Rolf Belgum
17/10 Nils Rødberg 2
1/10 Nils Drolsum
24/10 Marie Østensen
7/11 Astrid Hofsengh Syver Elvenes
11/11 Kittil Hjallen

Nykirke

30/09 Olaug Margaret Eriksen Slotte
(Åmot)
03/10 Nils Kristian Aamotsbakken
(Åmot)
10/10 Solveig Knive (Åmot)
Ingrid Guroplass
14/10 Nelly Bjerke (Åmot)
23/10 Johannes Bekkerud
(Modumheimen)
29/10 Margot Rustand (Drammen krem.)
04/11 Harry Ragnar Andersen (Åmot)
14/11 Bergliot Carlsen (Åmot)

Snarum:

9/9 Torborg Kristine Torbergesen
18/9 Emil Sønsteby
28/10 Harald Otto Skålien
7/11 Nils Eivind Braaten
25/11 Julie Hagen (Vestre Spone)

